

Onsdag den 16. januar 2013 (D)

1

45. møde

Onsdag den 16. januar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at strafniveauet i Danmark for smugling af hash kritiseres for at være for lavt i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, og har ministeren en holdning til, om strafniveauet og domspraksis i Danmark burde være på samme niveau som i de øvrige skandinaviske lande?

(Spm. nr. S 824. Medspørger: Martin Henriksen (DF)).

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at indsatsen over for færdselsforseelser har udviklet sig til en pengemaskine, jf. en række politifolks udtalelser til bladet Motor, januar 2013, hvor politibetjentene påpeger, at de i vid udstrækning gennemfører færdselskontroller alene med det formål at opfylde en række måltal frem for at gennemføre en effektiv og saglig indsats over for forseelser i trafikken?

(Spm. nr. S 828. Medspørger: Jan E. Jørgensen (V)).

3) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren være villig til at se på mulighederne for en mere hensigtsmæssig fastsættelse og anvendelse af måltal for politiets indsats efter den kritik, som en række politibetjente i bladet Motor, januar 2013, har rejst over for den nuværende anvendelse og opfyldelse af overordnede måltal, hvor politibetjentene ifølge egne udsagn i vid udstrækning gennemfører færdselskontroller alene med det formål at opfylde de fastsatte måltal frem for at gennemføre en effektiv og saglig indsats over for forseelser i trafikken?

(Spm. nr. S 830. Medspørger: Karsten Lauritzen (V)).

4) Til skatteministerens af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den kritik af den svage og delvis manglende danske toldindsats, der kommer fra både Norge og Sverige i kølvandet på smugleriforsøget i Aalbæk Havn forleden, hvordan vil regeringen stramme op, så Danmark ikke i samme grad som i dag fortsætter med at være et transitland for narkotika til Norge og Sveri-

ge, og hvilke ressourcer overvejer regeringen at sætte ind på opgaven?

(Spm. nr. S 822, skr. begr. Medspørger: Dennis Flydtkjær (DF)).

5) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad er ministerens holdning til MF Villum Christensens (LA) udtalelse i artiklen »Flådestation reddet« i Sjællandske, lørdag den 1. december 2012, (1. sektion, side 8, under Korsør rubrikken) om, at »så sent som i sidste uge oplyste ministeren mig, at et af de største problemer var, at Venstre og Konservative ville flytte flådestationen til Frederikshavn«?

(Spm. nr. S 820).

6) Til børne- og undervisningsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Ønsker ministeren at sende et signal til skoleverdenen om, at politik er vigtigere end undervisning, ved at tillade, at elever pjækker fra undervisningen for at deltage i elevrådsarbejde?

(Spm. nr. S 694).

7) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Vil ministeren på baggrund af artiklen i Den Korte Avis den 8. januar 2013, »Regeringen vil ikke vide, hvad indvandringen koster«, svare på, hvorfor den danske befolkning midt i en økonomisk krise ikke må kende de økonomiske konsekvenser forbundet med bl.a. den nuværende førte udlændingepolitik samt tidligere tiders indvandring?

(Spm. nr. S 810).

8) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til kommunernes indsats for at inddrage nærtstående familiemedlemmer, som f.eks. bedsteførelde, i sager om tvangsfjernelser, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at kommunerne bliver bedre til at sikre en sådan kontakt og samvær?

(Spm. nr. S 823).

9) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at sygehusindsatsen mod fedme i dag baseres på kirurgi, hvorimod diætetisk behandling næsten ikke benyttes, da tilskudstaksterne understøtter den nuværende adfærd?

(Spm. nr. S 825).

10) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren ikke, at der bør gennemføres kampagner mod brug af hash, på samme måde som Sundhedsstyrelsen har ført kampagner mod alkohol og tobak?

(Spm. nr. S 827).

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Kl. 13:00

Joachim B. Olsen (LA):

I lyset af, at det i pressen har været fremme, at regeringen ikke har gjort sin holdning op til en liberalisering af apotekervæsenet, kan ministeren da oplyse, hvorfor det skulle være problematisk at udvide kredsen af folk, der kan eje apoteker, så længe den faglighed, medicinkunderne møder, ikke svækkes?

(Spm. nr. S 829).

12) Til kulturministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Er ministeren enig i, at kulturinstitutioner skal kunne lave formidling om historiske emner, uden at disse bliver ændrede eller påvirkede af pres fra aktørerne i konflikten, og mener ministeren, det er tilfældet med udstillingen om »det såkaldte armenske« folkedrab, som Det Kongelige Bibliotek vil lave sammen med den tyrkiske ambassade?

(Spm. nr. S 757).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Lovforslag nr. L 117 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af dopingfri idræt (Elektronisk register over dopingsanktionerede)),

Lovforslag nr. L 118 (Forslag til lov om billedkunst og kunstnerisk formgivning) og

Lovforslag nr. L 119 (Forslag til lov om Statens Kunstfonds virksomhed).

Jane Heitmann (V) m.fl:

Forespørgsel nr. F 21 (Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i brugen af tvang i psykiatrien i 2012, herunder antallet af langvarige bæltefikseringer, og hvilke nye initiativer påtænker regeringen at iværksætte for at mindske brugen af tvang, og vil ministeren herunder redegøre nærmere for sin udmelding om at afprøve isolationsrum som alternativ til bæltefikseringer?).

Titlerne på disse sager fremgår også af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Det er statsministeren, der besvarer spørgsmål i spørgetimen i dag.

Jeg giver ordet til statsministeren for en indledende redegørelse.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Da regeringen tiltrådte for 16 måneder siden, overtog vi en økonomi, der var præget af krise og af store udfordringer. Siden har vi arbejdet målrettet på at rette op på økonomien. Jeg kan godt forstå, at der er mange, der er utålmodige, men der findes ingen snuptagsløsninger, der findes kun et langt, sejt træk, og det er vi i gang med. Vi har fået styr på de offentlige udgifter. Under VK-regeringen skred budgetterne år for år; nu sørger vi for, at pengene passer, og sådan skal det selvfølgelig være. Det, vi ved, er, at en sund økonomi sikrer en lav rente, og en lav rente er med til at holde hånden under beskæftigelsen, og det er vi optaget af. Vi holder også hånden under beskæftigelsen ved hjælp af en lang række investeringer; det er investeringer i supersygehuse, i folkeskoler, i trafik, i klimatilpasning og i grøn omstilling. Det var faktisk – hvis man lægger det hele sammen – investeringer for i alt 55 mia. kr. sidste år. Det er et historisk højt niveau, et niveau, som vi forventer næste år bliver højere.

Alt det er ikke kommet af sig selv, det er blevet sat i gang ved hjælp af politiske beslutninger, og det sikrer arbejdspladser. Især sikrer det arbejdspladser i den private sektor.

Lige efter at krisen brød ud, faldt den private beskæftigelse med 170.000 personer. Vi kan efter 10 år med borgerligt styre se, at Danmarks konkurrenceevne er blevet næsten 20 pct. ringere. Udfordringen er stor. Der er desværre ikke et greb, som kan genoprette konkurrenceevnen. For konkurrenceevnen er, som mange ved, stykket sammen af flere ting. Derfor sætter regeringen ind på mange forskellige områder.

Vi har nedsat en produktivitetskommission, som bredt skal se på, hvordan vi forbedrer produktiviteten og dermed konkurrenceevnen. Vi ved, at uddannelse er afgørende for produktiviteten. Bl.a. derfor vil vi give folkeskolen et fagligt løft, og vi er i gang med at forbedre erhvervsuddannelserne. Vi har også sænket skatten på arbejde for helt almindelige lønmodtagere med almindelige lønninger. Vi giver en skatterabat til virksomheder, der investerer. Vi har fjernet fedtafgiften og sukerafgiften, multimedieskatten og iværksætterskatten – alt sammen til gavn for erhvervslivet. Vi vil i det hele taget sikre gode generelle rammebetingelser, og vi har samtidig fokus på, hvor vores virksomheder er særlig dygtige. Det arbejde foregår i de vækstteam, som vi er i gang med sammen med de danske virksomheder. Vi har også gjort det nemmere for erhvervslivet at finde finansiering til de nye ideer, de måtte have. Alt det er i gang.

Men vores indsats stopper selvfølgelig ikke her; regeringen agter at forstærke sin indsats. Derfor har jeg bedt mine økonomiske ministre om at udarbejde et forslag, som kan forbedre konkurrenceevnen og sikre flere private arbejdspladser. Ministrene har nu tid til omkring den 1. marts, hvorefter de så skal vende tilbage til mig med forslag til denne nye jobskabespakke.

Vi vil som en del af det arbejde se på, hvordan vi kan lette nogle af virksomhedernes skatter og afgifter. Det er der mange der gerne vil, og det er der mange der har talt om. Det, som man i den forbindelse skal huske på, er, at det jo er let at sige, at man gerne vil lette skatter og afgifter, men at det svære er at finde pengene til det. Igen: Der er ikke nogen snuptagsløsninger, som en-to-tre kan genoprette konkurrenceevnen, skaffe flere arbejdspladser og give råd til ny velfærd; det er ikke så enkelt.

Men vi skal tage de væsentlige skridt, så virksomhederne hurtigt kommer til at opleve, at det bliver mere attraktivt at etablere sig i Danmark, at investere i Danmark og at skabe arbejdspladser i Danmark. Vi er optaget af arbejdspladserne, og vi fortsætter arbejdet.

Kl. 13:05

Formanden:

Tak til statsministeren.

Følgende har anmeldt sig som spillere:

Jacob Jensen (V)
 Kristian Thulesen Dahl (DF)
 Frank Aaen (EL)
 Simon Emil Ammitzbøll (LA)
 Lars Barfoed (KF)
 Claus Hjort Frederiksen (V)
 Gitte Lillelund Bech (V)
 Peter Skaarup (DF)
 Jane Heitmann (V)
 Karsten Lauritzen (V).

Kl. 13:08

Vi forsøger at give ordet i den rækkefølge. Jeg tror ikke, vi når flere end syv, men det kommer lidt an på, om man bruger taletiden fuldt ud. Og vi har som bekendt en første runde, hvor spørger og minister har hver 2 minutter, og så har vi to følgende runder, hvor hver har 1 minut.

Det er som sagt hr. Jacob Jensen som den første spørger til statsministeren.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 64

Jacob Jensen (V):

Tak for det, og tak til statsministeren for at komme i spørgetimen.

Nu var statsministeren selv inde på, både ved sit pressemøde her forleden og også nu her i indledningen, det med, at der skal skabes gode betingelser for virksomhederne. Det tror jeg at vi alle sammen er enige om. Det er også noget, vi har arbejdet for igennem længere tid, og det håber jeg også vi kan finde nogle løsninger på, når ministrene her om et stykke tid – vi havde håbet, det kunne gå lidt hurtigere, men nuvel – kommer i gang. Vi finder det fint og positivt.

Men når nu statsministeren taler for, der skal være nogle afgiftslettelser – det opfatter vi også som den rigtige vej at gå – så undrer jeg mig over et svar, jeg samtidig får fra skatteministeren på spørgsmål S 769, hvor jeg, i forbindelse med at regeringen lancerede de her åbne skattelister, spurgte, hvordan det kunne være, at skatteministeren så i den forbindelse bl.a. siger til radioavisen, at han håber, at virksomhederne vil skatteplanlægge noget mindre og dermed kommer til at betale mere i skat. Hvordan hænger det sammen med, at man samtidig fra regeringens side siger, at man gerne ser, at virksomhederne kommer til at betale mindre i skat og afgifter og dermed kommer til at få nogle bedre arbejdsbetingelser i Danmark?

For skatteministeren siger i samme anledning nemlig også, at han antager, at virksomhederne i dag følger lovgivningen. Så når skatteministeren siger, at de følger lovgivningen, og samtidig håber på, at de kommer til at betale mere i skat på grund af de åbne skattelister, så må det vel betyde, at han anser det for at være en mulighed, at de så indbetaler frivillig skat, eller hvordan skal det forstås – altså at skatteministeren på den ene side ønsker, at virksomhederne betaler mere i skat ad frivillighedens vej, og at statsministeren på den anden side siger, at man gerne ser, at virksomhederne kommer til at betale mindre i skat?

Kl. 13:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi ønsker jo, at virksomheder skal betale det i skat, som de skal ifølge lovgivningen. Det er netop et godt eksempel på, at det jo sådan set ikke er et spørgsmål om, at vi skal hæve skatter, man skal bare følge den lovgivning, der er. Det gælder for virksomhederne, og det er også derfor, at vi arbejder med de her åbne skattelister, for der er ikke nogen, der kan tage skade af, at man ved, hvad der betales i skat. Virksomhederne skal blot følge lovgivningen.

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:08

Jacob Jensen (V):

Så vil jeg spørge statsministeren, om statsministeren er enig med skatteministeren i, at det ville være en god idé, hvis virksomhederne – stadig væk følger de loven, det antager skatteministeren at de gør – så kommer til at betale mere i skat på grund af de åbne skattelister og dermed, med skatteministerens egne ord, kommer til at deltage i finansieringen af det velfærdssamfund, som selskaberne i øvrigt på mange måder har glæde af.

Kl. 13:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg går ud fra, at alle mener, at virksomhederne skal betale det, de skal efter lovgivningen. Jeg er ikke helt sikker på, hvor Venstre vil hen med det her spørgsmål. Skal jeg forstå spørgsmålet sådan, at Venstre sådan set ikke synes, at virksomhederne skal betale det, de skal efter lovgivningen?

Det her er jo meget enkelt: Vi har en lovgivning; den skal virksomhederne såmænd blot følge og betale det, de skal efter lovgivningen. Og det går jeg da ud fra at jeg også er enig med Venstre i.

Kl. 13:09

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:09

Jacob Jensen (V):

Ja, det er statsministeren bestemt, for det er også vores opfattelse. Men jeg refererer sådan set blot til et svar, jeg har fået fra statsministerens egen minister, nemlig skatteministeren, som siger, at han går ud fra, at virksomhederne betaler og følger lovgivningen, men at han samtidig håber, at de så kommer til at betale mere i skat på grund af de åbne skattelister. Så må det jo betyde, at virksomhederne skal betale frivillig skat, altså mere i skat end det, lovgivningen kræver af dem. Derfor er det bare jeg undrer mig og vil spørge igen, om statsministeren er enig med skatteministeren i, at det ville være en god idé, hvis man som virksomhed skatteplanlagde noget mindre, selv om man stadig væk ville være inden for lovens rammer, og dermed kom til at betale noget mere i skat.

Hvordan harmonerer det med de meldinger, som statsministeren nu giver med ønsket om – som vi andre har ønsket længe – at virksomhederne kommer til at betale mindre i skat? Man må jo ligesom vælge: Enten skal de betale mere i skat, eller også skal de betale mindre.

Så er statsministeren enig, når skatteministeren ønsker, at virksomhederne skal betale mere i skat på grund af de åbne skattelister?

Kl. 13:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Virksomhederne skal betale det, de skal efter lovgivningen. Nu må vi jo se, hvordan de åbne skattelister kommer til at virke, men jeg tror ikke der er nogen, der er uenig i, at man skal betale det, man

skal efter lovgivningen, hverken mere eller mindre. Det er meget enkelt.

Kl. 13:14

Jeg skal så bare lige anholde en enkelt ting, som bliver sagt, og det er, at Venstre igennem lang tid har været optaget af at sænke skatter og afgifter. Jeg er fuldstændig klar over, at Venstre gerne vil have det til at se sådan ud, men meget af det arbejde, som vi har påtaget os, er jo netop at fjerne nogle af de skatter og afgifter, som Venstre selv har indført, da de sad i regering.

Jeg er god til at gøre rent, jeg er faktisk rigtig god til det, og jeg skal gerne gøre det, men det ville også klæde Venstre at erkende, at mange af de udfordringer, vi sidder med nu – konkurrenceevnen, de skatter og afgifter, vi har måttet fjerne – altså er nogle problemer, som Venstre har været med til at skabe.

Kl. 13:11

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er fra hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 65

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Tak til statsministeren for de indledende bemærkninger. Jeg hører jo til dem, som i går med begejstring hørte, at statsministeren på sit pressemøde sagde, at hun nu vil tale om jobskabelse. Der tænkte jeg: Det er alligevel dejligt. Så jeg har glædet mig til at kunne diskutere det med statsministeren her i dag, for der er jo brug for jobskabelse her i landet, og hvis regeringen er nået til den erkendelse, at der nu skal ske noget ekstraordinært for at skabe det, vil det ikke skorte på opbakning fra Dansk Folkeparti.

Det, der så er mit spørgsmål til statsministeren, er jo selvfølgelig: Når man nu har erkendt det – nu skriver vi den 16. januar kan jeg se på dagsordenen – hvorfor har man så for 16 dage siden med finansloven for 2013 afskaffet ordninger, som skabte job? Altså, hvis vi tænker på boligjobfradragets ordningen, så har regeringen afskaffet den den 1. januar. Den gav vel 4000-5000 job. Hvis vi taler om hjemmeserviceordningen, har regeringen nedlagt den ordning, som pensionisterne jo kunne få glæde af ved at søge et lille tilskud og så til gengæld ansætte nogle folk til at hjælpe dem i hjemmet.

For nu at tage hjemmeserviceordningen som et eksempel, for vi har jo tidligere diskuteret boligjobfradragets ordningen meget: Hvorfor har man egentlig afskaffet hjemmeserviceordningen? Hvad er den bagvedliggende grund til, at man for 16 dage siden nedlagde en ordning, hvorom man ellers i alle sine egne publikationer jo ikke bare før valget, men også efter valget har skrevet, at man ønskede at beholde? Man har også tidligere ment, at den skulle udvides. Altså: Hvorfor nedlagde man for 16 dage siden en ordning, der skaber job, for så nu her den 16. januar at nå frem til, at man i løbet af foråret skal finde på nye ordninger, der skaber job?

Det er jo en mærkelig måde, for man starter med at gå et par skridt tilbage, og så siger man: Ups, det var da en fejl; nu må vi hellere finde en eller anden metode til at komme et par skridt frem igen. Det kunne måske være formålstjenligt, at man havde ladet være med først at gå et par skridt tilbage og så havde taget den derfra. Det havde måske gjort udfordringen lidt mindre – ikke meget mindre på grund af hjemmeserviceordningen, men alligevel.

Det er også et spørgsmål om, at vi med hjemmeserviceordningen har at gøre med en ordning, som nogle pensionister kunne drage fordel af i en tid, hvor kommunerne jo ikke er de mest store i forhold til ældreomsorgen. Så det var måske også en lille ventil, de ældre havde her.

Hvorfor har man afskaffet hjemmeserviceordningen?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Spørgeren gør sig lidt lystig over, at vi nu taler om job. Jeg skal blot i al stilfærdighed minde om, at vi har talt om job, siden vi kom til. Hvorfor? Fordi dengang, hvor Dansk Folkeparti havde så stor indflydelse på den økonomiske politik, mistede vi 170.000 private arbejdspladser, og vores konkurrenceevne blev i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti havde så stor indflydelse, forringet med 20 pct. Det er ganske meget, og det er jo egentlig ikke en økonomisk historie, som man bør være specielt stolt af.

Vi har siden talt om at skabe job. Det har vi gjort ved en lang række tiltag, bl.a. en kickstart og ved at holde hånden under beskæftigelsen, som Dansk Folkeparti, så vidt jeg ved, også har valgt at være imod. Det er jo ærgerligt, at Dansk Folkeparti ikke har meldt sig under fanerne og ikke har sagt, at de også vil være med til at holde hånden under beskæftigelsen, men at de nu kommer med nogle dele af det, der kan holde hånden under beskæftigelsen.

Vi er ikke principielt imod hjemmeserviceordningen, men vi har prioriteret pengene anderledes. Vi har bl.a. prioriteret penge til en forhøjet ældrecheck til de pensionister, der har mindst i vores samfund. Hvorfor Dansk Folkeparti ikke kunne støtte det står stadig som en gåde for mig. Vi har altså prioriteret pengene anderledes og måske mere direkte til landets dårligst stillede pensionister.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Undskyld, men det er jo fuldstændig sort snak. Vi syntes, det var en god idé, da man her i sommer i en skatteaftale valgte at forhøje pensionisternes ældretillæg. Det syntes vi var en god idé, og det sagde vi også dengang. Vi ønskede at finde disse penge på en anden måde, end regeringen ønskede; det ved statsministeren udmærket godt. Det har jo så bare ikke noget at gøre med det, der står i den finanslovaftale, der blev lavet i efteråret, og som der blev stemt om i Folketinget i december, hvor man pr. 1. januar 2013 – det er altså for 16 dage siden – afskaffede hjemmeserviceordningen. Det var jo en helt anden politisk aftale, hvormed man afskaffede hjemmeserviceordningen.

Må jeg ikke bare minde om, hvad regeringen med statsministeren i spidsen skriver, da man laver finanslovaftalen for 2012; det var altså efter at man var blevet regering? Der skriver man, at der parallelt med nedlæggelsen af boligjobfradragets ordningen vil blive genåbnet for tilgangen til den tidligere hjemmeserviceordning, som giver pensionister mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet. Det skriver man i forbindelse med den finanslovaftale, som man laver for 2012.

Så laver man en ny aftale, en aftale for 2013, og her frasiger man sig dette løfte. Altså, man kan ikke engang finde ud af at overholde et løfte om hjemmeserviceordningen, som man har afgivet efter valget, og derfor er mit spørgsmål til statsministeren igen:

Hvis man vil det med jobskabelsen, hvorfor afskaffer man så – det er 16 dage siden – en hjemmeserviceordning til pensionisterne, som faktisk skabte nogle job?

Kl. 13:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er jo igen det her med, hvordan pengene rækker. Hr. Kristian Thulesen Dahl har jo ganske enkelt ikke ret i, at tingene ikke hænger sammen, og det tror jeg også godt at han inderst inde ved. Selvfølgelig er det sådan, at en skatteaftale, som rækker mange år frem, hænger sammen med vores generelle økonomiske politik. Selvfølgelig er det sådan, at man inden for de forskellige områder kan vælge, hvad man prioriterer. Vi har ikke nogen principiel modstand mod hjemmeserviceordningen – det kan være en ganske fin ordning – men den koster jo noget. Det ville jo også klæde hr. Kristian Thulesen Dahl at anerkende, at den selvfølgelig koster noget.

Vi har, når det gælder en lang række andre udfordringer, prioriteret pengene anderledes. Vi har bl.a. prioriteret, at vi ønsker, at de dårligst stillede pensionister skal have en ældrecheck, der er højere. Så selvfølgelig hænger det sammen, altså når det gælder alle de penge, der er i vores samfund. For det er jo én stor kasse.

Det kan godt være, at det ene bliver aftalt i juni, og at det andet bliver aftalt i november eller i december, men det ændrer jo ikke ved, at vores samlede økonomi hænger sammen, og det tror jeg også godt at hr. Kristian Thulesen Dahl er klar over.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for den sidste replik.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo i politik sådan, at det er meget vigtigt, at man er ærlig, også, at man har været ærlig med hensyn til, hvad man har sagt til befolkningen, også dengang man ønskede sig magten. Hvis vi går tilbage og ser på det finanslovsforslag for 2011, som Socialdemokraterne og SF stillede i fællesskab, og hvor statsministeren var formand for Socialdemokratiet, kan vi se, hvad der fremgår på side 7 om hjemmeservice til alle:

»Hjemmeserviceordningen, som regeringen« – det var VK-regeringen – »har begrænset til kun at gælde pensionister, gav alle mulighed for at købe sig til rengøring mv. Der var tale om en udgiftsneutral ordning, der bl.a. forbedrede balancen mellem arbejds- og familieliv for de travle børnefamilier. Samtidig sikrer den arbejdspladser til især de ufaglærte, der rammes af ledighed. S og SF ønsker at genindføre en hjemmeservicelignende ordning.« Punktum.

Det skrev man i sit finanslovsforslag for 2011. Det var, før man kom til magten. Da mente man, at det ville være en udgiftsneutral ordning. Ikke bare havde man dér noget med en hjemmeserviceordning – en hjemmeserviceordning, som man nu har afskaffet; det er 16 dage siden – men man ønskede også at udvide denne ordning til at omfatte børnefamilierne.

Nu talte statsministeren i går på sit pressemøde om at skabe nye job. Hvorfor er man så startet med at gå den modsatte vej?

Kl. 13:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som ordføreren også siger, er der bestemt ikke tale om nogen principiel modstand mod at støtte en hjemmeserviceordning. Jeg ved også godt, at der er rigtig mange pensionister, der har været glade for den. Vi er også bare nødt til at tænke på, hvordan den samlede økonomi hænger sammen. Det bekymrer hr. Kristian Thulesen Dahl sig ikke så meget om; det er jo ikke så tit, at vi ser samlede økonomiske pla-

ner fra Dansk Folkeparti, men den samlede økonomi er jo nødt til at hænge sammen.

Bare lige i parentes: Når vi taler om at det der med at bryde løfter til vælgerne, synes jeg, at man jo skal holde fast i, at et af de store løfter, som blev brudt i sidste valgperiode, var, da Dansk Folkeparti gik med til en halvering af dagpengeperioden. Så var der selvfølgelig også hele efterlønsdiskussionen, hvor der jo også var et klokkeklart løftebrud.

Så kom ikke og tal om løftebrud. Jeg tror, at Dansk Folkeparti er eksperter på det område.

Kl. 13:19

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 66**Frank Aaen** (EL):

Det er ikke så ofte, at Enhedslisten kan henvise til dagbladet Børsen. Børsen skriver, at EU giver grønt lys til en vækstpakke, og henviser til EU-kilder og henviser til en lang række bankøkonomer, som vi ikke plejer at være enige med; man siger fra alle sider i virkeligheden, at man kan understøtte den politik, som Enhedslisten står for, nemlig at der skal gøres noget mere for beskæftigelsen.

Det synes vi er jeres, vores, fælles hovedproblem i den aktuelle situation, nemlig at arbejdsløsheden bliver ved med at være megahøj og ikke ser ud til at ville falde.

Vi har forstået, at regeringen er meget optaget af, at EU's regler skal overholdes. Men når nu Børsen, EU-økonomer og bankøkonomer siger, at vi uden at komme i karambolage med EU's regler i virkeligheden er i stand til at gøre en mere aktiv finanspolitisk indsats for beskæftigelsen, dvs. f.eks. give kommunerne ret til at bruge de penge i 2013, som de ikke brugte i 2011, og som de ikke brugte i 2012, uden at de bliver truet til at spare yderligere, og ophæve det kommunale anlægsloft, altså give mulighed for investeringer og beskæftigelse i kommunerne, noget, som med det samme kan sætte en masse mennesker i arbejde – det er i overensstemmelse med EU-reglerne – hvorfor tøver regeringen så med at sætte gang i mere beskæftigelsen ved bare at give kommunerne ret til at bruge de penge, de faktisk har?

Kl. 13:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg hæfter mig ved, at der er tale om anonyme kilder i Kommissionen, men at Kommissionen jo også har været ude og kommentere det her i dag. I hvert fald har Olli Rehns talsmand været ude i dag og sige, at man egentlig ikke anbefaler, at Danmark bare bruger løs, men at man holder sig til de henstillinger.

Vi tager henstillingerne alvorligt. Hvorfor gør vi det? Er det, fordi der er en eller anden, der skal sidde og give os et hak i karakterbogen nede i Bruxelles, eller er det på grund af noget andet?

Det er selvfølgelig på grund af noget andet. Det handler om, at for at få troværdighed om dansk økonomi, også set fra udlandet, bliver vi nødt til at tage den henstilling alvorligt og leve efter de regler, som vi selv har sagt ja til. Derfor tager vi henstillingen alvorligt.

Hvis man kigger på vores investeringsniveau, ser man, at det er temmelig højt. Og jeg undrer mig lidt over, at det ikke gør indtryk på

hr. Frank Aaen, når jeg nu siger, at vi i 2012 havde et investeringsniveau, som var det højeste i 30 år.

Kl. 13:25

Det er jo ikke sådan, at vi ikke investerer. Vi har et temmelig højt investeringsniveau, og det bør da gøre indtryk på alle, som er optaget af, at man skal holde hånden under dansk økonomi. Det gør vi også, det gør vi netop med et højt investeringsniveau.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:23

Frank Aaen (EL):

Jo, jo, og vi har jo været med til at lave nogle af de ting, der formentlig har skabt beskæftigelse, men det ændrer jo ikke ved, at arbejdsløsheden stiger, og det ændrer jo ikke ved, at i de kommende måneder vil titusinder af mennesker miste deres ret til dagpenge. Det er jo derfor, der er brug for at gøre noget mere.

Vi har ikke prøvet at få regeringen til at lave noget, den er lodret imod. Vi prøver sådan set bare på at få regeringen til at leve op til sit eget løfte om at ville investere sig ud af krisen i stedet for at spare sig ud af krisen.

De tal, der ligger i dag fra Børsen, er jo tal, der betyder, at man inden for EU's regler, altså inden for kravene i EU-henstillingen, er i stand til at øge investeringer og udgifter med måske 15-20 mia. kr. Det er alligevel rigtig mange arbejdspladser.

Det er derfor, at jeg synes, at det er så rigtigt, at regeringen holder fast i et budget, der er vedtaget, men ikke ser, hvad der sker i virkeligheden. Og når det så kommer så tydeligt frem, at man uden at overtræde begrænsningerne i EU-henstillingen er i stand til at øge beskæftigelsen, hvorfor gør man det så ikke?

Kl. 13:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Bare for at slå en ting fast vil jeg sige, at det ikke er noget, Kommissionen har sagt. Der er en anonym person i Kommissionen, der har sagt det, det er ikke Kommissionen, der har sagt det. Det synes jeg ville være mest rigtigt af hr. Frank Aaen at anerkende. Det er ikke Kommissionen, der har sagt det.

Noget andet er så, at selvfølgelig skal vi investere os ud af krisen. Samtidig med at vi også holder styr på vores fælles budget, skal vi selvfølgelig investere os ud af krisen.

Det siger sig selv, at det selvfølgelig er det, en socialdemokratisk ledet regering er optaget af. Det er også derfor, vi faktisk er temmelig stolte af, at vi både i år vil se og sidste år så ganske høje investeringsniveauer – faktisk så høje, så det er svært at finde andre år, hvor de har været så høje.

Det er da interessant, at vi sådan set er enige om, at vi skal investere os ud af krisen. Samtidig er vi selvfølgelig nødt til at holde styr på pengene i vores fælles økonomi.

Jeg synes bare, at man skal have det i hovedet – jeg anbefaler, at man har det i hovedet – at før vi overhovedet kommer i gang med 2013, har vi et underskud på 50 mia. kr. Det vil sige, at hver gang man går ud og skal bruge en krone på noget nyt, skal man ud og låne en ny krone. Så det er da værd at holde øje med, at der er orden i vores udgifter og vores indtægter, samtidig med at vi investerer os ud af krisen. Og det er lige præcis det, regeringen gør.

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Frank Aaen, sidste runde.

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal vi have pengene. Dem har vi også været med til at skaffe, og det bliver vi ved med, men det ændrer ikke ved, at når regeringen hele tiden bruger at henvise til EU-henstillingen som argument for ikke at gøre mere, viser beregningerne, uanset om det er fra anonyme kilder i Kommissionen eller det er fra bankøkonomer, at der er luft til at gøre mere inden for ca. 1 pct. i 2013. Det er altså investeringer og drift for ca. 15 mia. kr., som der kunne åbnes for, uden at man kommer i strid med EU. Det forstår jeg ikke at regeringen ikke griber.

Når man henviser til tillid på de finansielle markeder, er det jo bankøkonomer, der siger, at der er plads til at gøre noget mere. Altså dem, som man siger man vil have tillid fra, siger selv, at de synes, der skal gøres noget mere for beskæftigelsen, for alle kan jo se, at det, Danmarks økonomi har brug for, er mere efterspørgsel. Det er ikke skattelettelser, det er ikke afgiftslettelser, det er ikke alle mulige fiduser. Det er, at der er nogen, der vil købe de varer, som produceres, og vil have den velfærd, som vi kan producere. Når der så er luft til at gøre det, skal vi da bare gøre det. Jeg forstår ikke regeringens tøven.

Kl. 13:26

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest vil jeg godt anerkende og give fuld respekt til det arbejde, Enhedslisten har lavet i forbindelse med vores to finanslove. Det har været fremragende. Og jeg synes, at Enhedslisten har påtaget sig et stort ansvar.

Så er der det her spørgsmål, om vi synes, der er råd til at investere yderligere og lægge yderligere investeringer oven i et rekordstort investeringsniveau. Det er vi så bare ikke enige om. Når vi kigger på vores tal, synes vi, at vi har presset det til grænsen for, hvad vi kan, i forhold til det, der stadig skal være ansvarligt, og vi mener ikke, at det er ansvarligt at gå ud over det investeringsniveau, vi har på nuværende tidspunkt.

Så stilles spørgsmålet om det her med anlægsloftet. Vi har jo sagt klokkeklart til kommunerne, at hvis de i det her år, i 2013, ikke agter at bruge så meget, som de kan, på drift – det gjorde de ikke i 2012, og hvis de altså agter at gentage det i 2013 – så er de meget velkomne til at tale med os om, hvordan de i stedet for at bruge pengene på drift kan bruge dem på anlæg. Det taler vi med kommunerne om, og vi finder forhåbentlig også en løsning på det spørgsmål.

Så det er et spørgsmål om, at hvis kommunerne alligevel ikke har tænkt sig at bruge alt det, de kan, på drift i 2013, hvorfor så ikke allerede nu få vekslet nogle af de penge, så de kan bruge dem på anlæg? Det er en god idé, og det tilbud står selvfølgelig ved magt i forhold til kommunerne.

Kl. 13:28

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 67

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

For 15 måneder siden, eller er det efterhånden mere, fik vi en ny regering i Danmark, der bl.a. slog sig op på, at nu, endelig, skulle vi

have en god regeringsførelse. Regeringen sagde selv, at det danske folkestyre trænger til fornyelse, og at man ville komme med konkrete tiltag, der skulle forbedre mulighederne for at kontrollere regeringens embedsførelse. Det var sådan set noget af det, vi som opposition var mest glade for at høre.

Nu fik vi så før nytår statistikken over, hvordan det egentlig går for regeringen med besvarelserne, når Folketinget gerne vil have noget at vide. Hvad angår § 20-spørgsmål, er det kun 75 pct. af svarene, der kommer rettidigt. Og når vi så går over og ser på almindelige spørgsmål, altså på den almindelige del, er det også kun 75 pct., der kommer rettidigt. Går man ned på de enkelte ministerier, kan man finde Skatteministeriet, der er helt nede på 48 pct., hvad angår § 20-spørgsmål, og man kan se, at det er helt nede på 28 pct. for finansministeren.

Synes statsministeren selv, at man har levet op til de løfter, som man har givet Folketinget og befolkningen med regeringsprogrammet, når man ser, hvor slemt det egentlig står til?

Kl. 13:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, man i hvert fald kan konstatere, er, at der er betydelig plads til forbedring i forhold til at få svaret på spørgsmålene. Det er noget, som regeringen lægger meget vægt på, og vi vil forsøge at forbedre os. Jeg har desværre ikke tallene med i dag, men jeg mener at kunne huske, at det sådan nogenlunde ligger på niveau med den tidligere regering både i forhold til høringstidspunkter og besvarelser. Men det skal gøres bedre, og vi vil lægge os i selen for at besvare spørgsmålene inden for de tidsrammer, der er. Det er noget, som regeringen skal løfte bedre.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu er statsministeren så heldig, at jeg har tallene med. Der stod også i regeringsprogrammet, at regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende og inden for tidsfristen – side 76 i regeringsprogrammet.

Hvis man så ser på § 20-spørgsmålene, kan man se, at i 2008-09 var det 59 pct., der blev besvaret rettidigt, og i 2009-10 var det 65 pct., mens det i 2010-11 steg til 78 pct. Så kom den nye regering, og så knækkede man kurven, men på den forkerte måde, sådan at det faktisk gik lidt bagud igen med, hvor mange man nåede at besvare rettidigt. Så i de måneder, hvor statsministeren har været statsminister, er det altså gået baglæns i forhold til den forbedring og den gode stime, man egentlig var inde i.

Så jeg synes, at det måske klinger lidt hult, når man siger, at det ligger regeringen meget på sinde at gøre noget ved det her, for det eneste, man har gjort, er sådan set at få det til at gå den forkerte vej.

Kl. 13:31

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:31

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal ikke kunne sige, om der også er blevet stillet flere spørgsmål til den nye regering, men vi skal gøre det bedre. Vi vil svare på

spørgsmålene rettidigt, og regeringen vil lægge sig i selen for at svare rettidigt på de spørgsmål, der bliver stillet.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for sidste runde.

Kl. 13:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så kunne man jo overveje, om statsministeren, nu hvor det her med at give et generelt løfte jo ikke er blevet til noget – det er sådan lidt gået den forkerte vej – kunne opstille nogle konkrete målsætninger. Statsministeren startede med at sige til en af de andre spillere, at statsministeren er god til at gøre rent. Det kunne jo også gælde i ministerierne; man kunne ligesom prøve at presse sine ministre noget.

Så det kunne jo være, at man kunne overveje at stille nogle konkrete målsætninger op. Hvor meget skal det øges i de kommende år? Kan vi få nogle succeskriterier? Eller er det bare stadig tom snak? For det danske folkestyre trænger til fornyelse, skriver regeringen i regeringsprogrammet om det her, og den fornyelse skulle jo nødig være, at det blev værre og ikke bedre.

Kan vi få nogle konkrete måltal? Jeg skal nok lade være med at være efter statsministeren, selv om det ikke bliver hundrede procent det første år, hvis vi bare kan få nogle konkrete måltal for, at det bliver bedre og bedre år for år.

Kl. 13:32

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi vil være bedre end det, vi har vist det første år. Det kan vi også godt blive. Vi vil også gerne være bedre end den tidligere regering, det gælder på alle områder, og jeg er i øvrigt sikker på, at ordføreren vil holde os oppe på det her spørgsmål og ivrigt stille spørgsmål om det.

Det skal selvfølgelig være sådan, at de spørgsmål, der bliver stillet fra Folketingets medlemmer, bliver besvaret rettidigt af regeringens medlemmer, og det vil vi bestræbe os på at gøre.

Kl. 13:33

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Lars Barfoed. Værsgo.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 68

Lars Barfoed (KF):

Tak til statsministeren for, at vi får lejlighed til at få en drøftelse med statsministeren i spørgetiden i dag. Det er jo meget naturligt, at drøftelsen drejer sig en hel del om spørgsmålet om jobskabelse, hvilket statsministeren også var inde på i går på pressemødet.

Jeg vil da gerne starte med at sige, at jeg er glad for, at statsministeren, for en stund i hvert fald, ligesom er kommet op af kulkælderen og trækker lidt frisk luft. For jeg synes, at statsministerens nytårstale bar præg af, at statsministeren tilsyneladende befandt sig meget nede i kulkælderen, den dag den tale blev holdt; det var en pessimistisk, mørk tale om alle de uhyggelige ting, der ventede forude, der var ikke meget optimisme i den tale. Derfor er jeg glad for, at statsministeren begynder at tale om jobskabelse.

Jeg kan så også forstå, at statsministeren og regeringen faktisk ikke aner, hvad regeringen skal stille op med det. Regeringen er tilsyneladende helt uden ideer og visioner om konkrete forslag til, hvor-

dan vi skaber job i Danmark, for det eneste, statsministeren kunne sige i går, også i dag, var, at statsministeren har bedt nogle ministre om at komme med nogle forslag, og så må man se, hvad man kan gøre.

Så vil jeg gerne sige til statsministeren, at grundlæggende er vi jo – på trods af alle udfordringerne og på trods af, at vi er i en svær situation – i en god position i Danmark, ved at vi har mere styr på de offentlige udgifter, end man har i de fleste andre lande. Vi leverede jo fra VK-regeringens side en økonomi, der var meget bedre i balance end de fleste andre europæiske landes, mindre gældsætning osv. Vi leverede også en lang række planer om nye investeringer i infrastruktur og sygehuse, planer, der nu er sat i gang konkret. Derfor er jeg glad for, at statsministeren netop nævner det høje aktivitetsniveau, der er, på investeringsområdet. Det var jo noget, som vi satte i gang.

Men så vil jeg da gerne inspirere statsministeren lidt, for statsministeren er jo chef for en regering, der har afskaffet boligjobordningen – en ordning, som giver masser af job i små og mellemstore virksomheder. Vil statsministeren ikke overveje at genindføre boligjobordningen, så vi får flere job blandt håndværkere i små og mellemstore virksomheder, og flere familier kan få håndværkerjob klarret til en billigere penge, så vi dermed får mere aktivitet i vores samfund? Det ville være ét godt bidrag.

Kl. 13:35

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren siger, at jeg har været i kulkælderens – det synes jeg ikke. Min nytårstale var realistisk. I modsætning til den tidligere regering tror jeg, det er forkert at afblæse en krise, som ikke er slut. Altså, den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, sagde: Nu er der sat to streger under facit, og vi er på vej ud af krisen. Det passede jo ikke. Jeg har valgt at sige tingene, som de er, selv om det ikke altid er lige populært, nemlig at Danmark stadig er i krise, at regeringen forudser, at 2013 kan blive lidt bedre end 2012, som også har været et hårdt år, men at vi også som nation og som danskere skal huske på, hvor dygtige vi igennem historien egentlig har været til at få det bedste ud af en krise og bruge forandringen til at skabe noget, der er endnu bedre.

Så på den måde opfatter jeg det som en optimistisk tale til danskerne, men selvfølgelig også en tale, som er realistisk, og hvor man holder begge ben på jorden, og det synes jeg også at man skal. Så jeg vil bare gøre det klart, at jeg ikke har været i kulkælderens.

Så siger ordføreren, at der blev efterladt en fantastisk sund økonomi. Det var så en økonomi, hvor budgetterne skred år for år. Men havde ikke styr på budgetterne. Det skred år for år. Det hørte til sjældenhederne, at man kunne styre budgetterne. Er det sundt i længden? Nej, det tror jeg ikke, så det har vi fået styr på.

Det andet, der bliver sagt, er, at det var en sund økonomi, men er det sundt, at man over 10 år har mistet konkurrenceevne for næsten 20 pct.? Nej, det synes jeg egentlig ikke at det er. Så det er jo det, vi er i gang med at råde bod på nu. Det vil vi meget gerne. Men noget af opgaven har jo bestået i, at vi skulle feje lidt op fra den tidligere regering. Vi skulle fjerne den multimedieskat, der var, vi skulle fjerne iværksætterskatten, fedtskatten, nu sidder vi og døjer med en kørselsafgift, som også er opfundet af den tidligere regering.

Så der er en del arbejde med at rydde op, og opgaven er selvfølgelig, at vi kommer videre og får sat styr på vores konkurrenceevne, ligesom vi er i gang med at få styr på den generelle økonomi.

Kl. 13:37

Formanden:
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:37

Lars Barfoed (KF):

Det er meget sjovt – vi kalder det forløb, vi har her, en spørgetime, men jeg har på fornemmelsen, at statsministeren tror, at det går ud på, at statsministeren så også skal stille spørgsmål til spørgerne i stedet for at svare på spørgsmålene. Det kunne være, vi bare skulle sige til Folketingets formand, at vi skulle overveje at kalde det en svaretime, sådan at statsministeren blev fuldstændig opmærksom på, at det i virkeligheden drejer sig om, at vi skal have svar på nogle spørgsmål.

Jeg spurgte faktisk statsministeren, om statsministeren ikke ville være med til at genindføre boligjobordningen, der giver masser af job til håndværkere og mellemstore virksomheder og gør, at flere familier kan få klaret nogle opgaver i hjemmene. Det ville være et rigtig godt bidrag til at skabe job i Danmark.

Statsministeren skal jo så være glad for, at vi netop efterlod en god økonomi med masser af investeringer, som statsministeren jo også glæder sig over. Det drejer sig om de 55 mia. kr. sidste år, som bl.a. har at gøre med infrastrukturinvesteringer, hospitalsbygninger osv., som den tidligere regering, Socialdemokratiet og andre partier var enige om at gennemføre. Det skulle statsministeren jo glæde sig over.

Men altså, kan vi ikke få et svar på – for regeringen har jo ikke selv nogen forslag – om ikke det ville være et godt forslag at genindføre boligjobordningen, så flere håndværkere kunne ansætte flere medarbejdere i deres virksomheder, og vi kunne få mere aktivitet i håndværkerbranchen?

Kl. 13:39

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har bestemt ikke noget principielt imod boligjobordningen. Jeg skal bare lige til det der med at svare på spørgsmål sige, at når der kommer sådan en lang indledning, hvor der bliver talt om kulkælderens og en fantastisk økonomi, så er man også nødt til at kommentere det, og det gør jeg selvfølgelig også.

Men boligjobordningen har jeg ingen principielle problemer med. Det kan på mange måder være en god ordning – man skal bare finde pengene. Det er vi nødt til at diskutere i den kommende tid. Og jeg håber bestemt, at Det Konservative Folkeparti vil være med til den diskussion om, hvordan vi bruger vores penge på den bedst mulige måde, når det, vi gerne vil, er at tiltrække virksomheder, få virksomheder til at udvide og investere i Danmark med henblik på at skabe danske arbejdspladser. For vi har jo ikke alle de penge i verden, vi gerne ville have; vi har få penge, og vi skal bruge dem på den måde, som sikrer os den bedste placering i den globale konkurrence, så vi altså får en bedre konkurrenceevne.

Vi vil gerne diskutere det med De Konservative, og i den situation, vi står i nu, er vi ikke sikre på, at boligjobordningen er den bedste måde at anvende skattekrone på. Det kunne være, at der var andre måder, hvorpå vi kunne sikre en bedre konkurrenceevne.

Kl. 13:40

Formanden:
Hr. Lars Barfoed for sidsterunde.

Kl. 13:40

Lars Barfoed (KF):

Jeg er i hvert fald glad for, at statsministeren ikke helt afviser at se på den sag. Så er jeg enig i, at man skal finde pengene, og det drejer sig om at bruge pengene bedre; det er jeg sådan set også enig i at vi skal se på.

Jeg mener jo, at vi har udviklet et samfund, hvor den offentlige sektor fylder alt for meget. Kan vi få en offentlig sektor, hvor vi bruger pengene bedre og mere effektivt; hvor vi måske reducerer antallet af mennesker, som er afhængig af offentlige overførselsindkomster? Der er over 2 millioner danskere, der er afhængige af offentlige overførselsindkomster, og kunne vi lette på det, kunne vi også finde en masse penge. Jeg tror, der er masser af muligheder for at finde penge, som vi kan omsætte i private job.

En anden mulighed er jo at sænke selskabsskatterne. Det er sådan mere på lang sigt noget, der vil skabe bedre konkurrenceevne for danske virksomheder. Vil statsministeren være med til at se på at finansiere, at vi over en årrække sænker selskabsskatterne i Danmark?

Kl. 13:41

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi udelukker bestemt ikke nogen skatter og afgifter i den her diskussion. Vi er optaget af det. Jeg må indrømme, at vi har haft meget travlt med at skulle fjerne nogle af de skatter og afgifter, som V og K har fundet på. Det har været hårdt arbejde f.eks. i forbindelse med afskaffelsen af fedtskatten og multimedieskatten at finde finansieringen, og vi har jo ikke fået meget hjælp fra Venstre til at finde finansieringen til det.

Jeg synes også, det er lidt pudsigt, at man indfører nogle skatter og så bagefter er meget gal på de skatter, men i øvrigt ikke vil være med til at finde finansieringen til at fjerne dem. Det er lidt ærgerligt, at det forholder sig sådan. Men sådan er det åbenbart at være i opposition; jeg ved det ikke.

Så vi er egentlig åbne i forhold til selskabsskatter, vi vil gerne diskutere det, men igen er jeg nødt til at sige: Det nemmeste, og det er jo så også den udvej, der bliver valgt ret meget af oppositionen i øjeblikket, er at gå imod nogle skatter og sige, at dem skal vi have afskaffet. Det sværeste er at finde pengene.

Jeg er sikker på, at vi kommer til at tage diskussionen også andre steder end i Folketingssalen, for vi vil gerne diskutere, hvordan vi letter byrderne for dansk erhvervsliv, sådan at det bliver mere attraktivt at etablere sig i Danmark, udvide i Danmark, skabe arbejdspladser i Danmark.

Kl. 13:42

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Claus Hjort Frederiksen. Værsgo.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 69**Claus Hjort Frederiksen (V):**

Tak. LO bragte for et par år siden et interview med en kinesisk professor i arbejdsmarkedsforhold, og det fremgik af det interview, at der ikke eksisterer nogen kollektive overenskomster, der skal forhandles. Lønningerne fastsættes ensidigt af arbejdsgiverne, som selv bestemmer, hvad de vil tilbyde i løn, goder og andre arbejdsvilkår. Strejker er forbudt. Arbejdspladser med mere end 20 ansatte skal op-

rette en fagforening. Alle ansatte er automatisk medlem – fra kantinedamen over arbejderen til direktøren, som så også er formand for fagforeningen.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om et sådant system lever op til statsministerens krav til et arbejdsmarkedssystem, som vil kunne varetage arbejdernes interesser.

Kl. 13:43

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu er vi langt ude i verden for at kigge på overenskomster – helt ude i Kina. Jeg kender ikke så meget til det; det er meget muligt, at den måde, som ordføreren beskriver det på, er korrekt. Det er jo ikke sådan, vi normalt gør i Danmark, hvor vi har kæmpet igennem mange, mange år for at få ordentlige arbejds- og lønvilkår, og hvor den danske model, hvor parterne påtager sig et stort ansvar, er noget, vi tror på.

Det er også derfor, vi i regeringen har kæmpet så hårdt imod den sociale dumping, som var kommet til at sprede sig. Den er vi så målrettet gået op imod.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:44

Claus Hjort Frederiksen (V):

Grunden til, at jeg interesserer mig for det her spørgsmål, er jo, at regeringen har været involveret i udarbejdelsen af den såkaldte storskalalov på Grønland. Hvis man tager storskalaloven, og hvis man ser på det, der står i bemærkningerne til § 10, stk. 1, kan man se, at der står, og jeg citerer: Der vil generelt være en formodning for, at løn- og ansættelsesvilkår, der er fastlagt ved frie forhandlinger mellem lønmodtager og arbejdsgiver, er acceptable.

Altså, det her er noget, som regeringen har været med til at udarbejde, men der er noget, jeg ikke kan forstå, og det er det med denne forhåndsformodning.

Hvis man ikke synes, at det kinesiske arbejdsmarkedssystem målt efter dansk målestok og efter europæisk målestok er tilfredsstillende – og det går jeg ud fra at man ikke gør – hvorfor er det så, at der står det med denne forhåndsformodning for, at de kinesiske arbejdsmarkedsforhold, som det hedder, er acceptable?

Der burde jo, kunne man sige, når det f.eks. gælder de litauiske og polske arbejdere, som vi modtager her i landet, og som jo kommer med overenskomster og overenskomstkraav fra EU-lande, hvor der er frie fagforeninger, være en stærkere formodning for, at det var nogen, som i højere grad levede op til det.

Det er jo det, jeg gerne vil høre statsministerens kommentarer til.

Kl. 13:45

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er her simpelt hen nødt til at rette en ret stor fejl, som hr. Claus Hjort Frederiksen gør sig skyldig i. Han siger, at regeringen har været involveret i den såkaldte storskalalov. Nej, det har regeringen ikke. Hvad angår storskalaloven, er det en lov, der er blevet besluttet i Grønland. Det er en lov, som man har debatteret i Grønland, ud fra mange forskellige vinkler; det er en lov, som har været debatteret i Grønland igennem lang tid, og den har været igennem en stor be-

handling i Grønland. Så nej: Hverken regeringen eller det danske Folketing har været involveret i denne storskalalov. Den fejl tror jeg det er rigtig vigtigt at få rettet. Det kan godt være, at hr. Claus Hjort Frederiksen allerede ved det i forvejen, men jeg synes, man skal afholde sig fra at sige den slags ting i Folketinget. For det giver jo indtryk af, at vi har siddet deroppe sammen med nogen og har lavet storskalalov. Nej, det har vi ikke.

Det er grønlænderne, der har lavet deres storskalalov. Og det har de gjort, fordi det er et område, som grønlænderne har ansvaret for.

Hvorfor er det et område, som grønlænderne har ansvar for? Det er det, fordi vi har en selvstyrelse. Der er tale om en selvstyrelse, som Venstre selv har stemt for, for de sad jo i regering, dengang den blev vedtaget. Det er altså, fordi vi har en selvstyrelse, som nu viser sig i praksis. Det ville egentlig også klæde Venstre at anerkende det.

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen for den sidste runde.

Kl. 13:46

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg er da glad for statsministerens garanti for, at den her storskalalov ikke har passeret et kontor i centraladministrationen her, hvor man har set den igennem og bistået. Men synes statsministeren helt ærligt ikke, at det lyder mærkeligt, at der skulle være en forhåndsformodning om, at en kinesisk såkaldt overenskomst skulle være mere acceptabel end en polsk eller litauisk overenskomst, som nogle arbejdere her i landet har? Jeg vil gerne høre statsministerens kommentar til det, fordi for mig er det verdensfjernt, at man har en forhåndsformodning om, at kinesiske løn- og arbejdsvilkår er acceptable, hvorimod vi hører en hulens masse vrøvl fra socialdemokrater og fagbevægelse, når der kommer en polak op med en polsk overenskomst.

Kl. 13:47

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu roder hr. Claus Hjort Frederiksen igen rundt i tingene. Jeg har ikke givet en garanti for, at vi ikke har set storskalaloven, men jeg blev spurgt om, hvorvidt regeringen har været involveret – eller det blev taget som en selvfølge, at regeringen har været involveret i storskalaloven, og det er ganske enkelt ikke rigtigt. Det er noget, der foregår i Grønland. Det er grønlandske politikere, der har truffet den beslutning, og jeg vil egentlig anmode om, at de diskussioner om løn- og arbejdsvilkår, som i øvrigt også er et grønlandsk anliggende, tager man med grønlænderne. Hvem er vi, som kan tillade os, efter vi har en selvstyrelse, som Venstre selv har stemt for, at stå med pegefingeren oppe og sige, at vi ikke synes, at det er en ordentlig behandling, og at vi ikke synes, at det er rimeligt?

Jeg synes ikke, at det er rimeligt. Jeg synes, vi er nødt til at acceptere den selvstyrelse, for dengang skortede det ikke på skåltaler. Jeg har selv genlæst hr. Lars Løkke Rasmussens skåltale i den anledning. Det skortede ikke på skåltaler, og det ville klæde Venstre nu at bakke op om, at når der er et område, der er taget hjem til Grønland, så accepterer vi sådan set den lovgivning.

Kl. 13:48

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af fru Gitte Lillelund Bech, værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 70

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg vil gerne tilbage til det gruppearbejde, som statsministeren har igangsat i går, og som handler om, at der nu skal findes løsninger for virksomhederne, sådan at vi kan få nogle flere arbejdspladser.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til rammerne for gruppearbejdet, for de økonomiske ministre er jo blevet bedt om at gå i tænkeboks og arbejde sammen osv., og så har jeg i hvert fald noteret mig, at erhvervs- og vækstministeren har været ude at sige, at der er nogle afgifter, der ikke bliver rørt.

Det er f.eks., at der ikke bliver rørt ved den NOx-afgift, som blev forhøjet ganske væsentligt, da regeringen lige var trådt til, med den første finanslov. Så hvad er rammerne for det gruppearbejde, statsministeren har sat i gang?

Kl. 13:49

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu ved jeg godt, at Venstre har det rigtig svært med gruppearbejde, og det var også det, som tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen havde. Han havde det rigtig svært med det der med at sidde i grupper og arbejde sammen. Det syntes han var noget værre noget.

Jeg skal så også erkende, at det har denne regering ikke. Vi har det rigtig godt med gruppearbejde, og vi synes også, at det skal eksistere i vores uddannelsessystem, og det er også derfor, vi har genindført gruppeeksamen f.eks. Så det der med grupper er ikke noget, vi har det så svært med.

Men det er egentlig ikke gruppearbejde, vi har sat i værk i forhold til konkurrenceevnen. Vi har igennem meget lang tid, faktisk de 16 måneder, vi har siddet i regering, forsøgt at rette op på det forhold, at vi gennem 10 år, hvor der sad en borgerlig regering, faktisk fik forringet vores konkurrenceevne med næsten 20 pct. – næsten 20 pct.! Det er ret meget for en regering bestående af Venstre og Konservative, som ellers roser sig af at have styr på tingene. Det var der jo ikke i den forbindelse.

Det skal vi gerne rette op på, og det har vi været i gang med i 16 måneder. Nu går vi nu videre, fordi vi gerne vil finde på endnu flere ideer til, hvordan vi kan rette op på konkurrenceevnen. Det vil vi gøre i samarbejde forhåbentlig med Venstre og andre partier, der vil være med; det vil vi gøre i samarbejde med erhvervslivet og de faglige folk i Danmark. Så vi tror på, at det kan nytte at give den et nøk en gang til for at komme videre ud over stepperne ved at vurdere, om der er nogle skatter og afgifter, vi kan få fjernet, sådan at vi kan få forbedret den konkurrenceevne, som blev forringet så meget under VK-regeringen.

Kl. 13:51

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:51

Gitte Lillelund Bech (V):

Med henvisning også til de svar, der var til den forrige spørger, synes jeg, det ville klæde statsministeren så at tale sandt i Folketingsalen. Det var rent faktisk sådan, at den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen intet havde imod gruppearbejde, men havde noget imod gruppeeksamen. Så det synes jeg måske at statsministeren også skulle holde sig til i stedet for at forsøge at få møvet en hel masse ind.

Jeg spurgte sådan set til rammerne for arbejdet. Nu kan jeg forstå, at rammerne er, at der skal forhandles med Venstre, og man skal

snakke med en hel masse forskellige: Er der sat rammer op for arbejdet, som siger, at der er afgifter, som man ikke har tænkt sig at røre ved?

Kl. 13:51

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi opfatter det sådan, at man ikke er så meget for gruppearbejde, hvis man afskaffer gruppeeksamen, og den har vi så genindført. Der var også en harceleren over rundkredspædagogik i sin tid, så man var ikke så optaget af det her med at sætte sig sammen og finde nogle løsninger.

Det er den nye regering; det skal jeg sige klart og tydeligt. Det er også derfor, vi har indgået nogle meget brede aftaler i Folketinget om bl.a. skat – jeg tror, det er første gang i 20-25 år, at man har en bred aftale om skat – for vi tror på, at man kan finde gode løsninger i fællesskab. Det håber jeg også Venstre være med til.

Men det er ikke sådan, at vi, når vi indleder det her arbejde, har sagt, at der er noget, vi ikke kan snakke om. Vi ved jo også godt, at vi skal diskutere det med oppositionen i Folketinget, og derfor er vi sådan set meget åbne over for at finde gode ideer til, hvordan vi kan forbedre konkurrenceevnen. Det, der er det svære, når man skal afskaffe skatter og afgifter, er jo ikke at sige det – det er let, og det er også derfor, Venstre gør det hele tiden – men det er at finde finansieringen til det. Det vil vi selvfølgelig også sætte os for at gøre, for som alle ved, er vi jo dybt ansvarlige i forhold til den økonomiske politik, så vi skal også finde finansieringen til det.

Kl. 13:52

Formanden:
Fru Gitte Lillelund Bech, sidste runde.

Kl. 13:52

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes nu, det ville klæde statsministeren at svare på det spørgsmål, jeg stillede: Er det sådan, at der i det arbejde, der er igangsat, ligger en liste over skatter og afgifter, som man på intet tidspunkt vil røre? Det kunne eksempelvis være NOx-afgiften, som erhvervs- og vækstministeren har været ude at nævne som eksempel.

Kl. 13:53

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er ikke helt enig i den udlægning af, hvad erhvervs- og vækstministeren har været ude at sige, men det er et andet spørgsmål.

Jeg tror, det, der er vigtigt her, er, at vi har en meget bred tilgang, vi har en meget åben tilgang til, hvad der kan diskuteres i det her arbejde, og vi håber selvfølgelig også, at Venstre vil spille konstruktivt ind, ikke bare ved at råbe op om, hvilke afgifter der skal afskaffes, men også ved at have finansieringen til det.

Noget af det, jeg har oplevet i den sidste uge, er, at Venstre ikke rigtig kan huske så godt. F.eks. kan man ikke huske, at den kørselsafgift, som man i øjeblikket er så voldsomt forarget over at regeringen sidder og arbejder med, er en afgift, som Venstre ikke alene har opfundet og vedtaget, men faktisk også har brugt pengene fra, da man selv sad i regering. Nu er det så os, der får skylden af Venstre for at indføre en sådan afgift. Og jeg synes bare, det ville klæde Venstre, når vi diskuterer skatter og afgifter, at have hukommelsen

klar og også kunne huske nogle af de afgifter, man selv har indført, og som vi i øjeblikket døjer med at få afskaffet.

Kl. 13:54

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Vi kan nå et spørgsmål til, og den sidste, der får mulighed for at stille spørgsmål til statsministeren, er hr. Peter Skaarup. Værsgo.

Kl. 13:54

Spm. nr. US 71

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet går til statsministeren i lyset af den megen debat, der er omkring de økonomiske udfordringer, som vores land har. Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren om noget. Når man nu er meget opmærksom på, at det er vigtigt, at vi sikrer, at vi ikke bruger for mange penge både inden for den offentlige sektor og også andre steder i vores samfund, hvordan hænger det så sammen med, at vi i 2012 kom til at opleve den situation, at der kom væsentlig flere asylansøgere til Danmark bl.a. på grund af en meget lemfældig kontrol i Københavns Lufthavn og ved vores grænser? Er det noget, regeringen diskuterer, ligesom man forhåbentlig diskuterer mange andre udfordringer for vores samfund, når man holder møder i regeringen? Jeg synes, det er vigtigt, at statsministeren går ind i den debat.

Som det ser ud lige nu, ser det ud, som om vi i Danmark i 2012 fik over 6.000 asylansøgere til landet. Det betyder, at man har et meget stort pres, både på Center Sandholm og også et pres på de kommuner, der så skal modtage asylansøgere. Og den forståelse, vi har omkring problemstillingen, er, at man på grund af en meget lemfældig kontrol inden for Schengensamarbejdet oplever, at rigtig mange asylansøgere tager hertil fra syd. De kommer op til forskellige syd-europæiske lande og tager med fly til Københavns Lufthavn og dukker op der. Og fordi man på det sted, hvor man tager flyet, er inden for Schengenområdet, laves der ikke en tilbundsående kontrol, og det betyder, at der kommer rigtig mange asylansøgere her til landet i øjeblikket.

Hvad er statsministerens svar på den udfordring?

Kl. 13:56

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først er jeg jo utrolig glad for, at ordføreren anerkender, at der ikke er ændret på asylreglerne. Der er altså ikke flere, der kan få asyl nu end det, der gjaldt, dengang Dansk Folkeparti havde så meget indflydelse. Så det er jeg utrolig glad for bliver anerkendt af ordføreren. Jeg har ikke altid hørt det så klart, men sådan hører jeg i hvert fald spørgsmålet i dag.

Det er vigtigt, at der er et asylpres på Europa. Det er også derfor, vi er så optaget af, at man skal arbejde sammen i Europa om at sikre vores ydre grænser. Det er jo netop derfor – nogle gange kan Dansk Folkeparti ikke så godt lide Europa – at vi er optaget af, at man skal holde sammen på Europa, sådan at vi kan beskytte vores ydre grænser. Og noget af det, som regeringen arbejdede med, bl.a. da vi havde formandskabet for EU, var netop, hvordan vi får styrket vores ydre grænser. Vi ved, at der er nogle grænser i Europa, som er særlig porøse, og at der skal gøres en særlig indsats for at hjælpe de lande med at opretholde grænserne.

Formanden:

Peter Skaarup.

Kl. 13:57

konflikter også i 2011 og i 2010 og i 2009, der så i givet fald skulle have betydet, at vi også da fik rigtig mange asylansøgere, men det fik vi ikke, fordi vi kørte en relativt stram linje over for de her ting, og fordi vi også har gjort, hvad vi kunne, for at hjælpe i nærområdet, i stedet for at tro, at vi kan modtage alt for mange asylansøgere her i landet.

Kl. 14:01

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, hvad jeg sagde, der fik statsministeren til at mene, at Dansk Folkeparti lige pludselig skulle have ændret opfattelse, nemlig skulle være af den opfattelse, at det, at vi har fået en ny regering, ingenting betyder. Det har da meget, meget stor betydning for, at vi lige pludselig oplever en klart større asyltilstrømning her i 2012, end vi gjorde i 2011.

Altså, den perlerække af løftebrud, som den nuværende regering har begået over for vælgerne, har jo stor betydning der, nemlig at man på en lang række områder har lempet udlændingepolitikken modsat det, man sagde i valgkampen, hvor man sagde, at man sådan nogenlunde ville fastholde den udlændingepolitik, vi havde. Det har man jo ikke gjort. Det er jo det, der betyder, at antallet af asylansøgere stiger, fordi rygtet jo af gode grunde nu rundtomkring hos menneskesmuglerne siger, at Danmark er et interessant land at komme til. Man har jo f.eks. afskaffet den såkaldte starthjælp, og det betyder, at de på et relativt tidligt tidspunkt kan få kontanthjælp, når de kommer til Danmark, og den er på et langt højere niveau end eksempelvis starthjælpen.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen altså, ordføreren må sende signaler til mig, for det er jo helt tydeligt, at Dansk Folkeparti i dag anerkender, at der ikke er ændret i reglerne for at opnå asyl i Danmark. Det er jeg bare glad for, for der har kørt mange påstande – naturligvis udokumenterede – om, at vi skulle have ændret reglerne for at opnå asyl. Og det har vi rent faktisk ikke.

Det er rigtigt, at Europa og også Danmark er presset af asylansøgere. Vi har en meget voldsom krise og krig i Syrien, hvilket selvfølgelig også øger presset på Europa. Så sådan er der jo af og til konflikter, hvor man kan mærke, at det øger presset. Men vi har ikke ændret asylreglerne i Danmark, og det vil sige, at den person, der kom til Danmark i dag, er underlagt præcis de samme regler for at opnå asyl, som gjaldt for 2 år siden. Jeg tror bare, det en rigtig vigtig at huske på, at det forholder sig sådan.

Kl. 13:59

Formanden:

Hr. Peter Skaarup i sidste runde.

Kl. 13:59

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror altså, at statsministeren måske også på det her punkt lever i en lidt anden verden end mange andre, for kendsgerningerne er – uanset hvad statsministeren siger i sit indlæg – at vi fik væsentlig flere asylansøgere til Danmark i 2012, end vi gjorde i 2011. Ja, vi begynder faktisk at nærme os de tal, vi så, da der sidst var en socialdemokratisk regering, hvor det hele jo eksploderede i hænderne på den regering, og det betød, at der kom det såkaldte systemskifte.

Jeg efterlyser noget fra regeringen og statsministeren, og jeg håbede egentlig, at det var det, der ville blive svaret lidt på, men det blev der ikke svaret på. Derfor vil jeg spørge igen. Vil regeringen komme med initiativer, der sikrer, at de her tal begynder at falde igen? For ja, der er en konflikt i Syrien, men der har jo været mange

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt enig i, at det er en ulykkelig skæbne for de mennesker, som forsøger at opnå asyl i Danmark, og som så ikke kan opnå asyl og skal være her et stykke tid, mens de søger, og derefter bliver sendt hjem igen. Det er jo det, der sker med mennesker. Hvis de ikke lever op til kriterierne for at opnå asyl, så bliver de rent faktisk sendt tilbage igen. Sådan var det for 2 år siden, og sådan er det også i dag. Jeg tror bare, det er vigtigt at huske på, at der ikke er ændret i asylreglerne. Det er ikke sådan, at det er blevet nemmere at få asyl i Danmark. Der skal man stadig gennem de helt almindelige procedurer, som vi også kendte for 2 år siden. Vi skal bare være klar over det.

Så kan der være større eller mindre pres på forskellige tidspunkter, alt afhængigt af, hvad der sker i vores nærområde. Der er et pres i øjeblikket, det vil jeg godt anerkende. Der er nogle af vores grænser, som er for porøse, men det har ikke noget med asylreglerne i Danmark at gøre, for de er ikke ændret i de måneder, vi har siddet i regering.

Kl. 14:02

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og det er så også spørgsmålene til umiddelbar besvarelse til statsministeren.

Jeg skal for en ordens skyld sige, at der oprindeligt var et par og til sidst en mere, der ville have stillet et spørgsmål, men vi overholder altid det, at vi prøver at nå det inden for timen. Så derfor er dette punkt på dagsordenen overstået. Og det sidste punkt på dagsordenen er besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene.

Tak til statsministeren.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:02

Formanden:

Spørgsmål nr. 6, spørgsmål nr. S 694, på dagsordenen af Marie Krarup tages tilbage, da spørgeren er blevet syg.

Det første spørgsmål til besvarelse i dag er til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at med de ændringer i forretningsordenen, vi lavede op til jul, behøver man ikke at oplæse spørgsmålet, så vi går direkte til besvarelsen.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 824

1) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF) (medspørger: **Martin Henriksen (DF)**):

Hvad er ministerens holdning til, at straffniveauet i Danmark for smugling af hash kritiseres for at være for lavt i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, og har ministeren en holdning til,

om straffniveauet og domspraksis i Danmark burde være på samme niveau som i de øvrige skandinaviske lande?

Formanden:

Justitsministeren for besvarelsen.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg takker for det spørgsmål, som jeg går ud fra at hr. Peter Skaarup vil runde inden længe. Jeg kan starte med at sige, at jeg ikke har nærmere kendskab til, hvad straffniveauet er i andre lande for smugling af hash, herunder hvad det er i de skandinaviske lande.

Det, jeg kan sige, er, at regeringen ser med stor alvor på grov narkokriminalitet som f.eks. smugling af hash i store mængder. Der kan naturligvis være visse fordele ved at skele til straffniveauet i nabolandene i sager, som ofte har grænseoverskridende karakter. Jeg mener imidlertid ikke, at det i sig selv er et mål at kopiere andre landes regler. Til gengæld mener jeg, at det er vigtigt, at der er en rimelig indbyrdes sammenhæng mellem de danske strafferegler.

Straffeloven afspejler jo netop både den indbyrdes sammenhæng mellem strafferammer og alvoren i grov narkokriminalitet. Smugling af hash kan straffes med fængsel i op til 10 år, hvilke set i forhold til danske strafferammer generelt er ganske meget. Hvor der er tale om særlig farlige eller skadelige stoffer, f.eks. heroin og kokain, går strafferammen i visse tilfælde helt op til 16 års fængsel. I praksis bliver der da også udmålt lange straffe på området. Jeg synes altså ikke, at man på nogen måde kan påstå, at vi i Danmark er blødsødne over for narkokriminelle.

Jeg tror i øvrigt ikke, at det så meget er straffens længde alene, som er afgørende for, om en kriminel vælger at begå noget ulovligt. Jeg tror, at det, der har betydning, er risikoen for rent faktisk at blive opdaget. Derfor er regeringens kurs også både meget rigtig og meget konsekvent, nemlig at vi skal fastholde presset på de organiserede kriminelle, som i vidt omfang står bag den organiserede narkokriminalitet. Det mener jeg og regeringen selvfølgelig er den rigtige vej at gå. Tak for ordet.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:05

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet er jo stillet i forlængelse af det fokus, der kom på indsmugling af hash og anden narko til Danmark og på brugen af Danmark som transitland efter det sammenstød, der var med nogle smuglere i en havn i det nordjyske, hvor vi så et meget groft opgør, og hvor der også blev skudt med skarpt. Det er et tegn på, at Danmark bruges som transitland, siger eksperter på det her område. Der findes en narkospecialist hos det svenske toldvæsen, der siger, at hans bedste skøn er, at 90 pct. af al beslaglagt hash i Sverige er kommet igennem Danmark på et eller andet tidspunkt. Det er jo noget, der burde vække til eftertanke for enhver regering: Hvad kan vi gøre for at stoppe den trafik? Det er noget, man formentlig hos de andre nordiske lande – ja, det ved vi er tilfældet – ikke er særlig tilfredse med.

Der er to ting, der gør det i særlig grad problematisk, at vi står i den situation, og som kan være årsagen til, at vi netop står i den situation. Den ene er, at der er relativt dårlig toldkontrol med, hvad der kommer ind i Danmark. Og der har regeringen jo desværre afskaffet den aftale, der blev indgået mellem den tidligere regering og Dansk Folkeparti om permanent toldkontrol. Det andet problem, og det er det, jeg sætter fokus på her, er, at de straffe, der udmåles på det her område i Danmark, er forholdsvis lave. Det betyder, at nogle af de bander, der er i gang med hashindsmugling, ser det som et sær-

lig godt område, fordi der lige præcis her er tale om forholdsvis lave straffe i forhold til andre former for indsmugling og anden form for kriminalitet. Hvad vil regeringen gøre ved den problematik?

Kl. 14:07

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen har allerede fokus på området. Regeringen har løftet indsatsen mod den organiserede kriminalitet, særlig den, der er tilknyttet rocker- og bandemiljøet, til et niveau, den aldrig har været på tidligere. Og den episode, som hr. Peter Skaarup hentyder til, viser jo lige nøjagtig også, hvad det er, der er kernen i et effektivt samarbejde: Det er for det første et effektivt samarbejde og et tæt samarbejde med vores nabolande; det er et politi, der samarbejder på tværs af grænser på baggrund af efterretninger. Det er det, der er vejen frem.

Jeg tror altså ikke, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup – når man har bare lidt på fornemmelsen, hvad det er for nogle typer, der står bag noget af det, vi taler om her – at de går så meget op i, om der er ens strafferammer i Danmark, Norge og Sverige. Det tror jeg altså ikke, hvis jeg skal være helt ærlig. Det, jeg tror de er nervøse for, er, at der er en målrettet efterforskning, og at risikoen for at blive opdaget er markant. Og den er også til stede.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:09

Peter Skaarup (DF):

Jeg er fuldstændig enig med justitsministeren i, at der foregår meget godt arbejde fra politiets side og fra toldernes side, men det er dog sådan, at folk, der har forstand på de her ting, siger, at det for banderne er relativt omkostningsfrit, når det handler om indsmugling af hash, fordi man lige præcis der kan se nogle forholdsvis lave straffe i Danmark. Og det vil sige, at når Danmark bruges som transitland, har det betydning, at straffene er forholdsvis lave.

Man kan sammenligne flere af de her sager og konstatere, at straffen i Danmark nok ligger på cirka en fjerdedel af straffen i Sverige, og det har stor betydning for de kriminelle, der jo koldt og kynisk beslutter sig for, hvor de kan tjene flest mulige penge med den mindst mulige risiko. Der har man altså valgt hashmarkedet som et interessant marked. Og jeg efterlyser, at regeringen tager det her seriøst i stedet for bare at henvise til, hvad der er sket i fortiden.

Kl. 14:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, regeringen er allerede i gang. Og en af de første gerninger, som jeg selv tog fat i som justitsminister, var som sagt at lave en bred aftale i Folketinget, hvor også Dansk Folkeparti er med, så indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet og dermed den organiserede kriminalitet er løftet til et niveau, den ikke har været på tidligere. Så der er ingen grund til overhovedet at anklage regeringen for, at den indsats og de initiativer, der er taget, ikke er seriøse. Hvis man gør det, skyder man sig selv i foden, i og med at man selv er med i den aftale, vi har lavet om det.

Når Danmark nu er transitland, tror jeg faktisk også, det hænger sammen med den geografiske placering. Det er jo sådan, at hvis man gerne vil til Norge eller til Sverige, hvis man kommer fra Sydeuropa,

skal man jo igennem Danmark. Hvis hr. Peter Skaarups argumentation skulle holde vand, og det var højere straffe, der så at sige afholdt personer fra at begå den her form for kriminalitet, kan jeg ikke rigtig forstå, hvorfor de så vil til Sverige og vil til Norge. Det kunne være, at det hænger sammen med, at der er en efterspørgsel, som man også skal have fokus på.

Det ser regeringen jo også på bl.a. i den strategi, der ligger i form af den nye Taskforce Pusher Street, hvor både indsatsen mod bagmændene, dem, der handler med det, og mod dem, der efterspørger det, er tænkt ind i en samlet ny strategi, som i øvrigt også er løftet ganske meget.

Kl. 14:11

Formanden:

Så er det det sidste spørgsmål fra hr. Peter Skaarup, da jeg ikke ser den anmeldte medspørger. Værsgo.

Kl. 14:11

Peter Skaarup (DF):

Jamen der er da ingen tvivl om, at efterspørgslen er der, og det er derfor, indsmuglingen finder sted. Spørgsmålet er bare, om vi skal gøre det let for de kriminelle at smule hash ind, ved at vi har forholdsvis lempelige straffe. Jeg har set på nogle strafudmålinger. De nævnes bl.a. i den bog, der hedder »Kronvidnet«, som et fremtrædende bandemedlem har været med til at skrive, efter at han så er trådt ud af bandemiljøet, og hvori han fortæller, at lige præcis hash er interessant, fordi man altså giver forholdsvis lave straffe for det. Det fremgår af bogen, at der eksempelvis i en af de sager, der bliver omtalt der, er blevet givet 1 års fængsel for indsmugling af et meget stort antal kilogram hash til Danmark. Tilsvarende kan vi se, at man på den svenske side giver omkring 4-6 års fængsel for nogenlunde det samme.

Hvis ministeren nu var bandemedlem, hvor ville han så vælge at lægge vægten henne? Ville han så ikke vælge at lægge vægten på Danmark, hvor straffene er forholdsvis korte, og hvor man i øvrigt kan blive løsladt efter at have afsonet en forholdsvis lille del af straffen. Det kunne godt være, det var det, han ville gøre, og det er i hvert fald det, banderne gør.

Kl. 14:13

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den her regering har løftet indsatsen mod organiseret kriminalitet til et nyt niveau. Der er sat nye, markante måltal for, hvor mange rockere og bandemedlemmer der skal sidde i vores fængsler hvert eneste minut døgnet rundt. Og politiets indsats med tæt samarbejde over grænserne er den rigtige vej at gå. De her netværk løber en stor risiko for at blive afsløret, fordi den målrettede efterforskning i det politimæssige samarbejde i hele Europa og særlig samarbejdet med vore nabolande virker.

Jeg synes også, at når hr. Peter Skaarup så nu nævner den konkrete episode fra Nordjylland, der er i hvert fald det at sige om den, at alle de elementer, som virker på det her felt, øjensynlig har været involveret her.

Så derfor er det vejen at gå, og det er altså den vej, regeringen går. Vi har løftet indsatsen mod den organiserede kriminalitet til et nyt niveau.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til justitsministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 828

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V) (medspørger: **Jan E. Jørgensen (V)**):

Hvad er ministerens holdning til, at indsatsen over for færdselsforseelser har udviklet sig til en pengemaskine, jf. en række politifolks udtalelser til bladet Motor, januar 2013, hvor politibetjentene påpeger, at de i vid udstrækning gennemfører færdselskontroller alene med det formål at opfylde en række måltal frem for at gennemføre en effektiv og saglig indsats over for forseelser i trafikken?

Formanden:

Vi går direkte til justitsministerens besvarelse.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Både dette spørgsmål og spørgsmål nr. S 830 fra samme spørger, som vi skal behandle om lidt, drejer sig om politiets måltal. Derfor synes jeg, at der lige er anledning til overordnet at sige, at det generelt er min opfattelse, at det jo er vigtigt at sikre effektivitet og udvikling i den offentlige sektor, og at arbejdet foregår på baggrund af klare og gennemsigtige målsætninger, og at offentligheden har mulighed for at følge med i, at de målsætninger, der sættes op, rent faktisk også nås. Det tror jeg sådan set også at spørgeren vil være enig med mig i, alt andet ville dog overraske mig.

Muligheden for at følge med gælder ikke mindst på politiets områder, hvor der jo i høj grad er en forventning om, at politiets ressourcer bliver sat målrettet ind på de områder, som har mest betydning for borgerne. Det er selvfølgelig klart, at opfyldelsen af resultatkrav ikke kan være et mål i sig selv uden nogen kobling til de overordnede saglige mål, som ligger bag ved kravet. Opfyldelse af resultatkravene skal selvfølgelig give mening i virkelighedens verden, og måltallene skal være baseret på en faglig vurdering af, hvilken indsats der er behov for på et område.

Det er man i øvrigt i Rigspolitiet og i politiets ledelse meget opmærksom på, og jeg kan i den forbindelse henvise til min besvarelse af et spørgsmål fra Retsudvalget, nemlig spørgsmål nr. 302, som indeholder en grundig redegørelse fra Rigspolitiet om mål- og resultatstyringen i Rigspolitiet.

Når det specifikt gælder færdselskontrollen, er det vigtigt at understrege, at erfaringen viser, at øget kontrol rent faktisk har en klar effekt på både trafikanternes generelle adfærd i trafikken og på antallet af trafikulykker. I 2012 så vi således et historisk lavt antal dræbte og tilskadekomne i trafikken. Den positive udvikling bør selvfølgelig også ses i sammenhæng med, at politiet de senere år har haft et øget fokus på færdselsindsatsen. Politiets færdselsindsats består bl.a. af særlig målrettede kontroller og kampagner. Det kan eksempelvis være hastighedskontrol ved risikostrækninger i forbindelse med børnenes årlige skolestart og indsats mod spirituskørsel ved særlige højtidere.

Politiets måltal på færdselsområdet er ikke taget ud af den blå luft, men begrundet i en saglig vurdering af, hvad der er nødvendigt for at skabe bedre sikkerhed i trafikken. Så hvis det er spørgerens opfattelse, at politiet skal lade målsætning være målsætning og generelt holde igen med færdselskontrollen, er jeg nødt til at sige, at jeg er lodret uenig i det.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:16

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, at justitsministeren skulle have nærlæst spørgsmålet. Der blev jo ikke spurgt ind til en redegørelse for, hvad måltallet er. Der blev spurgt ind til, hvad ministerens holdning er. Jeg skal dog alligevel kvittere for gentagelsen af noget skriftligt materiale, men håbet var sådan set, at vi kunne få en politisk dialog med ministeren.

Det helt centrale er jo, hvad ministeren mener om de ganske mange og ganske beskæmmende udtalelser, der er i bladet Motor med forsiden: »Politibetjente: Vi driver klapjagt på bilister citations-tegn«. Når man så slår op på artiklen, kan man læse, at politifolk er trætte af at genere bilisterne med tåbelige bøder. Ministeren ved jo udmærket, at der er en forligskreds, og at man i den forligskreds er blevet enige om, at der skal være nogle måltal. Der skal måles på, hvor dygtige de er i de enkelte politikredse, og der skal være hånd i hanke med politiets arbejde. Det er der sund fornuft i, og lige præcis sund fornuft er jo noget centralt her.

Når man læser artiklen i bladet Motor – det ved jeg ikke om ministeren har gjort, men det håber jeg så sandelig – får man det klare indtryk, at der desværre ikke i forvaltningen af de her måltal er så meget sund fornuft. Der er f.eks. en ansat i efterforskningsafdelingen, der siger i artiklen:

»Vi skal lange bøder ud frem for at bruge den sunde fornuft. Måltallene tager ikke højde for, at politiarbejdet handler om at have med mennesker at gøre og løse konflikter.«

Jeg spørger bare ministeren: Har ministeren en holdning til den kritik, der bliver fremført i bladet Motor, hvor en række politifolk udtaler, at det ikke længere kun handler om at lave en effektiv og saglig indsats over for forseelser i trafikken, men reelt om at kradse penge ind til statskassen? Hvad er ministerens holdning til det?

Kl. 14:18

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Ministerens holdning er, at vi skal have en effektiv og moderne offentlig sektor, og der har hele vejen ned igennem systemet mål og resultatkrav en meget afgørende betydning. Det tror jeg også spørgers eget parti sådan set er enig med mig i. Jeg tror også, at spørgers eget parti er enig med mig i, at det selvfølgelig skal give mening.

Der skal selvfølgelig være en sammenhæng mellem mål og resultatkrav og så den virkelighed, de udfolder sig i. Det giver sig selv. Det er også sådan, som jeg sagde, og som jeg redegjorde for i Retsudvalget, at det sidder Rigspolitiet selvfølgelig hele tiden og evaluerer, justerer og tilpasser. Det er sådan, en moderne offentlig sektor skal fungere. Og det er den ledelsesret og den opgave, man selvfølgelig har som chef i politiet. Det er jeg helt tryk ved at politiet håndterer på den rigtige måde.

Kl. 14:19

Formanden:

Karsten Lauritzen.

Kl. 14:19

Karsten Lauritzen (V):

Tak for svaret, men ministeren forholder sig jo stadig væk ikke til kritikken. Det er jo et ret simpelt spørgsmål: Er ministeren enig i det, der står i artiklen, eller er ministeren uenig? Det må vi da her i dag kunne få et klart svar på. Gør det indtryk på ministeren, at politifolk udtaler sig? Det er ganske vist anonymt, og det kan man så mene om, hvad man vil. Jeg kan forstå, at man i Socialdemokratiet ikke er

så glad for anonyme udtalelser fra socialdemokratiske folketingsmedlemmer og givetvis heller ikke fra anonyme politifolk.

Men det må da alligevel gøre indtryk, når så mange politifolk udtaler sig og er så frustrerede og siger, at der ikke er sammenhæng mellem det her og det, der var det politiske ønske om at have måltal, der skulle styrke politiets faglighed, og som skulle sørge for, at folk overholder loven. I stedet for har man fået noget, som er en pengemaskine. Det må ministeren da have en holdning til, altså gør den kritik indtryk på ministeren eller ej? Ellers må vi jo konkludere, at det gør den ikke, og der vil jeg bare sige til ministeren, at det synes vi i Venstre er sørgeligt.

Kl. 14:20

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at jeg med nogenlunde sikkerhed kan sige, at næsten uanset hvad jeg havde sagt her i dag, ville Venstre mene, det var sørgeligt. Men virkeligheden er nu engang den, at en moderne offentlig sektor og også et moderne politi baserer sig på overordnede værdier og visioner og politiske rammeaftaler. Ud af det kommer der som led i en moderne offentlig sektor resultatkrav og måltal fra øverste ledelsesniveau og ud til dem, som er ude at udføre det i virkeligheden. Der skal selvfølgelig være en klar sammenhæng, og det sidder politiet hele tiden og arbejder med.

Hr. Karsten Lauritzen ved også udmærket godt, at den diskussion, der har været omkring måltal, jo også har affødt, at både Politiforbundet og Rigspolitiet er gået i dialog lokalt for at finde ud af, hvad der er op og ned i det, og hvad der er fup og fakta, så at sige, for at få en dialog, således at man er sikker på, at organisationen, altså politiet som sådan, kan blive ved med at udvikle sig positivt, og at der er sammenhæng mellem de mål- og resultatkrav, der er, og så det saglige og faglige fundament, de selvfølgelig skal basere sig på for at skabe en bedre service til borgerne i den virkelighed, som politiet arbejder i.

Kl. 14:21

Formanden:

Nu skal vi så lige afprøve vores genopståede institution med medspørgere, og det er hr. Jan E. Jørgensen som medspørger. Værsgo.

Kl. 14:22

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Nu har jeg efterhånden oplevet justitsministeren ved mange forskellige lejligheder, bl.a. ved samråd og spørgsmål her om onsdagen i salen, og jeg tror, at jeg efterhånden kan skrive sådan et standardsvar fra justitsministeren. Justitsministeren går som regel ind og forholder sig til den kritik, der er, og siger, at der ikke er noget at komme efter – alt er, som det skal være. Så stiller justitsministeren som regel et par spørgsmål til sig selv, hvorefter han besvarer de spørgsmål, han har stillet til sig selv, fordi det er mere bekvemt end at svare på de spørgsmål, han bliver stillet af spørgeren.

Så sådan et standardsvar fra ministerens side, som ministeren er velkommen til at genbruge, de næste år han er minister, kunne lyde noget i retning af: Alt er godt, der er ikke noget at komme efter, der er ikke noget, der behøver at ændres. Hvorfor er det så det? Det er det, fordi jeg er justitsminister, og fordi tingene går, som de skal.

Altså, hvorfor vil ministeren ikke forholde sig til en helt konkret kritik, der bliver rejst af nogle de mennesker, som arbejder for ministeren dagligt, altså politibetjentene, som siger, at det her er hul i hovedet? Det er jo ikke, fordi vi er uenige om, at vi skal have en moderne og effektiv offentlig sektor. Selvfølgelig skal vi det, men det, der bliver beskrevet her, er planøkonomi. Der bliver endda sammen-

lignet med Sovjetunionen. Det kan man da ikke som justitsminister sidde overhørig.

Kl. 14:25

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis det er sådan, at hr. Jan E. Jørgensen kender svarene på alle de spørgsmål, han stiller, så behøver han ikke at stille flere spørgsmål. Jeg kan betrygge hr. Jan E. Jørgensen med, at når man har en chef for dansk politi, som tager rundt i landet sammen med formanden for Politiforbundet for netop at diskutere det her, så er der som justitsminister god grund til at være ret tryk ved, at den organisation, man har, også er i stand til at håndtere sådan en debat.

Selvfølge- og lytteri gør det da indtryk, selvfølgelig lytter man da, selvfølgelig tager man tingene ind, men det er nu engang sådan, at dem, der her har ansvaret for det og er i dialog om udviklingen af et moderne politi hele tiden og løbende, også er dem, der tager debatten. Der er debat rundt omkring i lokalsamfundene, i kredsene, om det her. Det synes jeg er fint. Det hører også med til en moderne organisation, at der skal være den type debat, og kan man indrette organisationen således, at man kan rumme den – og det kan man – så synes jeg, at det er den rigtige måde at håndtere det på.

Men jeg er trods alt glad for at få bekræftet, at Venstre ikke er kommet så langt ud, at de har fraveget målet om en moderne og effektiv offentlig sektor, og at det også indbefatter ret stramme mål- og resultatkrav fremover for alle dele af den offentlige sektor.

Kl. 14:23

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for anden og sidste omgang.

Kl. 14:24

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg ville gerne bringe en ansat i færdselsafdeling i politiet herind. Han udtaler sig ikke selv, fordi de betjente, der er interviewet til artiklen, alle har valgt at være anonyme. Der er en ansat i beredskabet, der siger:

»Hvis man ytrer sig kritisk, kan man godt glemme at gøre karriere, med mindre man vil til Grønland eller grænsen.«

Men en af dem, der så har ytret sig om det konkrete, siger:

»Når vi får at vide, at vi skal skrive 120 cyklister de næste 14 dage, så stiller vi os ikke i gågaden, mens der er fodgængere, og cyklisterne derfor er til gene. Nej, vi tager dem om morgenen, når de cykler igennem den tomme gågade på vej til arbejde, for så når vi hurtigere op på de 120. Med andre ord gør vi det for tallenes skyld og ikke for trafik sikkerhedens skyld.«

En anden siger:

»Måltallene har en demotiverende effekt. Når man har nået tallet, er der ikke nogen grund til at rejse flere sigtelser, selv om det er muligt.«

Så er der en tredje, der siger:

»Vi skal lange bøder ud frem for at bruge den sunde fornuft. Måltallene tager ikke højde for, at politiarbejde handler om at have med mennesker at gøre og løse konflikter.«

Altså, det er jo fuldstændig som i det gamle Sovjetunionen, hvor man også forsøgte at lave måltal for, hvor mange frakker der skulle produceres på fabrikkerne, men ikke tog hensyn til, om det var nogle frakker, folk rent faktisk ville gå med.

Kl. 14:25

Formanden:

Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg må indrømme, at jeg efterhånden bliver en smule forvirret over, hvor det er, Venstre står, når det handler om at sikre, at vi har en moderne og effektiv offentlig sektor. Altså, man beskylder noget af det, der er fundamentet for dansk politi, nemlig spørgsmålet om at have en effektiv organisation og at have mål- og resultatkrav som styringsredskab, for at være noget, der minder om det gamle Sovjetunionen – sådan forstod jeg det. Altså, det at være leder i en moderne organisation og det at være politiker og turde tage ansvar for eksempelvis udviklingen af dansk politi handler jo også om at have tillid til, at ledelsen håndterer den slags ting.

Det er da klart, at den her type debat bliver taget ind. Synspunkterne bliver da hørt, og det er jo derfor, rigspolitichefen og Politiforbundets formand er på turné og diskuterer, hvad der er fup og fakta, hvad der er op og ned i det, i den løbende evaluering, der selvfølgelig skal være i en moderne organisation som politiet, når det handler om, hvordan man skal få mål- og resultatstyring til at fungere så optimalt som muligt. Det er helt normalt i moderne virksomheder og en moderne offentlig sektor, at den dialog selvfølgelig er der, men det er også sådan, at hvis man skal have en effektiv og moderne offentlig sektor, ja, så sker det selvfølgelig på baggrund af mål- og resultatkrav til arbejdet i dagligdagen.

Kl. 14:27

Formanden:

Så er der en sidste runde til den primære spørger, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:27

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Vi kan så forstå, at når det handler om politiet, har justitsministeren placeret al beslutningskraft hos rigspolitichefen. Rigspolitichefen er dygtig, men ministeren har efter hvert fald i Venstres opfattelse misforstået, hvad det handler om. Det er jo en politisk opgave at udstikke nogle overordnede rammer og også tage en diskussion om, hvordan man styrer politiet, og når der er konkrete problemer, som optræder systematisk, så er det vel fair at tage en politisk diskussion om det. Og konkrete problemer er der tilsyneladende på det her punkt. Det beviser artiklen i Motor, og Politiforbundets blad har i øvrigt også sat fokus på det her.

Det skal gerne være en effektiv offentlig sektor, men det, vi i Venstre i hvert fald ikke vil tage ansvaret for i den her forbindelse, er jo, at regeringen reelt laver færdselspolitiet om til en pengemaskine. Ved at tredoble kravet til de indtægter, der skal komme ind, ved at tredoble antallet af automatisk trafikkontrol, så bliver politiet jo en pengemaskine. Det er jo det, den her kritik afspejler. Og det kommer til at blive meget værre næste år og næste år igen, hvor man skal hente en masse penge ind. Det synes vi at justitsministeren skulle forholde sig til, for det handler jo ikke om et sagligt og fagligt politiarbejde, det handler om at skaffe penge til statskassen.

Kl. 14:28

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Inden man begynder at gå ud af en tangent i forhold til det spørgsmål, der er stillet, synes jeg, at man skal tage og gå hjem og spørge sin egen trafikordfører om, hvor mange stationære standere, det rent faktisk var, man ville stille op fra Venstres side. Det tror jeg flerfoldigt overgår det øgede antal af ATK-biler, som den nuværende regering har valgt at investere i. Nok om det.

Regeringen har meget stor tillid til dansk politi. De gør et rigtig godt stykke arbejde. Det hører med til at være øverst politisk ansvarlig og også til at være med i en forligskreds, at når der er truffet overordnede politiske beslutninger om, hvilke hovedprioriteringer der er, så bliver de selvfølgelig udmøntet i forlængelse af det på baggrund af mål- og resultatstyring. Det er den måde, som en moderne offentlig sektor skal sikre et effektivt sammenspil med den politiske beslutningsproces på, og det ligger i den måde, som politiet bliver styret på. Vi skal ikke sidde på Christiansborg og være politidirektører. Det kommer der ikke noget godt ud af. Vi har politidirektører ansat i politiet. Vi har en øverste chef i politiet, og jeg er meget tilfreds med, at når der opstår debatter som den her, er samarbejdet så godt, at rigspolitichefen og formanden for Politiforbundet tager rundt og diskuterer med politiet i kredsene, hvad der er op og ned i det, hvad der er fup og fakta i det her spørgsmål.

Kl. 14:29

Formanden:

Tak.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Jan E. Jørgensen, og der har vi en medspørger, der hedder hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 830

3) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V) (medspørger: **Karsten Lauritzen (V)**):

Vil ministeren være villig til at se på mulighederne for en mere hensigtsmæssig fastsættelse og anvendelse af måltal for politiets indsats efter den kritik, som en række politibetjente i bladet Motor, januar 2013, har rejst over for den nuværende anvendelse og opfyldelse af overordnede måltal, hvor politibetjentene ifølge egne udsagn i vid udstrækning gennemfører færdselskontroller alene med det formål at opfylde de fastsatte måltal frem for at gennemføre en effektiv og saglig indsats over for forseelser i trafikken?

Formanden:

Jeg skal bare lige gentage, fordi nye folk kommer ind i salen, at vi har afskaffet oplæsning af spørgsmålene. Vi går direkte til besvarelse fra ministeren. Når den primære spørger har haft de to første runder, kommer medspørgeren ind med to runder a 1 minut.

Kl. 14:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Spørgsmålet vedrører jo det samme forhold som det spørgsmål, vi lige har været igennem, så jeg kan i vidt omfang henvise til det, jeg allerede har sagt. Men jeg kan dog tilføje, at Rigspolitiet og Politiforbundet som sagt i fællesskab for nylig har udarbejdet en rapport med titlen »Fup eller fakta«, som på baggrund af interviews med en række medarbejdere i politikredsen har til formål at give et generelt indblik i stemningen i politikredsen. Hensigten med rapporten har således været at få en umiddelbar og også ufiltreret tilbagemelding om det, der optager politifolkene i deres dagligdag. Rapporten er også oversendt til Retsudvalget i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 298 sammen med en fælles udtalelse fra rigspolitichefen og Politiforbundets formand herom.

Et af de temaer, som behandles i rapporten, er netop spørgsmålet om, hvordan politifolk oplever de krav, der stilles til mål og resultatstyring i politiet. Tilbage meldingen i rapporten viser bl.a., at måltallene ikke er lige populære blandt alle ansatte i politiet, og at der bl.a. kan være behov for at kigge nærmere på, hvordan de formidles. Som det også fremgår af besvarelsen, arbejder Rigspolitiet derfor i øjeblikket med at videreudvikle konceptet for resultatstyring, bl.a. for at sikre, at måltallene bliver mere meningsfulde og vedkommende for alle medarbejdere i politiet.

Men det betyder ikke, at man har tænkt sig at droppe resultatstyringen, og det tror jeg sådan set heller ikke er spørgerens ærinde. Som jeg var inde på før: Hvis det er spørgerens ærinde, at man skal droppe målsætninger og eksempelvis holde igen med færdselskontrollen, så må jeg sige, at jeg er lodret uenig i det synspunkt. For som jeg også var inde på før, ja, så er resultatstyring et vigtigt redskab til at sikre et stærkt fokus på de højest prioriterede områder i dansk politi.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:32

Jan E. Jørgensen (V):

Justitsministeren har fuldstændig ret i, at Venstre ikke ønsker, at man ikke skal måle resultater i den offentlige sektor. Vi ønsker, at man skal måle resultater i den offentlige sektor, men vi ønsker, at man måler det, der er interessant, og det, der giver mening, og når det handler om politi og færdselskontrol, er det vigtigste jo trafiksikkerhed, nemlig at sikre, at antallet af ulykker bliver mindre, og at antallet af trafikdræbte bliver mindre. Det er det, det handler om, og ikke om, hvor mange bøder der bliver skrevet ud. Altså, er det en succes, hvis politiet ikke længere kan skrive bøder ud, fordi folk overholder færdselsreglerne, lader være med at tale i håndholdt mobiltelefon, husker at bruge sikkerhedsselen? Ja, det mener jeg jo sådan set, men hvis man kigger på de måltal, der er sat op, så ville det være en fiasko, for så ville der ikke længere kunne skrives så mange bøder ud.

Vi er ikke ude efter, at man ikke skal måle; vi er ude efter, at man skal måle på det rigtige, og når de her frustrationer bliver luftet af politifolk bredt, tyder det jo på, at man ikke har ramt plet. Lad mig give et eksempel også fra artiklen i Motor. Der er en politibetjent, der udtaler:

»Tidligere skrev man alle forseelser i én rapport, men for at opfylde måltal skriver man nu fire rapporter, hvis en bilist f.eks. har kørt for stærkt, mangler sikkerhedssele, har brugt håndholdt mobiltelefon, og der er fejl på bilen. Det pynter rigtig godt i statistikken, men tager længere tid, og den går fra vores arbejde på gaden«.

Det må justitsministeren da erkende er uhensigtsmæssigt, altså at man bruger fire rapporter på, hvad der kunne have stået i én, udelukkende for at opfylde et måltal, ikke for at gøre noget reelt.

Jeg nævnte et eksempel før med, at man laver kontrol af cyklister, der kører på gågaden på de tidspunkter, hvor det sådan set ikke er noget problem, og hvor man i gamle dage havde nøjedes med en løftet pegefing. Der går man nu ind og stanger en bøde ud. Det er jo også et spørgsmål om respekt, altså borgernes respekt for politiet og politiets respekt for det arbejde, de skal udføre.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg også sagde, er der både lavet en rapport, »Fup eller fakta«, som vedrører det her emne, og der er debatter rundtomkring i kredsen om det. Og Rigspolitiet arbejder som sagt i øjeblikket med at videreudvikle konceptet for resultatstyring, så man selvfølgelig kan sikre, at de måltal, der opstilles, bliver mere meningsfulde og vedkommende for alle medarbejdere i politiet. Det synes jeg er den helt rigtige måde at håndtere det her spørgsmål på.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:34

Jan E. Jørgensen (V):

Det lyder da også godt. Vil ministeren så give nogle eksempler på, hvad det er, man har tænkt sig at ændre fra politiets side? Altså, hvad er det, betjentene kan se frem til, når ministeren taler om mere meningsfulde mål?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er det, vi har en rigspolitichef i Danmark til at finde ud af på baggrund af det arbejde, han laver rundtomkring i kredsene lige i øjeblikket.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Karsten Lauritzen som medspørger.

Kl. 14:35

Karsten Lauritzen (V):

Vi kan jo godt fortsætte diskussionen om rollen som rigspolitichef og rollen som justitsminister, men noget, som i hvert fald er justitsministerens beslutning, er at tredoble indtægterne, og det er jo det, regeringen har gjort. Det kan godt være, at det ikke er justitsministeren, men at det er regeringen som helhed. I 2012 blev der udskrevet ca. 235.000 bøder for i alt ca. 200 mio. kr. I finansloven for 2013 har man budgetteret med, at man skal have små 600 mio. kr. ind i bøder, altså tre gange så meget. Den frygt, som nogle af os deler, for, at måltallene på trafikområdet og administrationen af dem fører til, at tilliden til politiet bliver undergravet, og fører til, at der udskrives tåbelige bøder, bliver jo så tre gange så stor i det kommende år, men det er ministeren måske ikke enig i.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det er jeg ikke enig i. Jeg mener, at politiet også på færdselsområdet gør et rigtig godt stykke arbejde, og at deres arbejde er med til at sikre, at vi er kommet meget langt ned i antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken. Og arbejdet skal fortsætte, for vi skal endnu længere ned.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:36

Karsten Lauritzen (V):

Altså, det er jo en mærkelig retorik at bruge. Vi har det laveste antal trafikdræbte i lang tid, og ministerens svar på det er så at tredoble indsatsen i trafikken. Jeg tror, at man, hvis man læser artiklen, vil komme frem til, at det netop ikke vil føre til, at der bliver lavet mere kontrol der, hvor det giver mening. Det vil føre til, at der bliver lavet ekstremt meget kontrol der, hvor det giver meget lidt mening, fordi det handler om at få penge i kassen.

Ministeren kan jo ikke komme uden om, at det er ministerens beslutning eller regeringens beslutning, at man skal tredoble indtægterne med ekstra 400 mio. kr. på trafikforseelser. Så kommer man til at få en situation, hvor politifolk bliver tvunget ud i det, som netop er beskrevet i Motor, nemlig at udskrive tåbelige bøder, som er med til at undergrave politiet. Og der må jeg bare sige for Venstres vedkommende, at vi ikke ønsker, at politiet skal være en pengemaskine, men skal være nogle, der håndhæver lov og orden. Der må man bare sige, at hvis regeringen gennemfører det her, bliver resultatet jo altså noget helt andet.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:37

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt gør dansk politi et rigtig godt stykke arbejde, det gør de også på færdselsområdet, og ikke mindst det kontrolpres, der er på færdselsområdet, er jo med til at sikre, at vi har haft et fald over de senere år i forhold til både dræbte og tilskadekomne i trafikken. Det synes jeg bare man skal have med i baghovedet. Det havde jeg også sådan på fornemmelsen at ikke mindst Venstres formand for Færdselssikkerhedskommissionen var fuldkommen enig i, nemlig vigtigheden af at have et højt kontrolpres, som er med til at sikre, at vi kan fortsætte indsatsen hen imod at få et fald i antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Jan E. Jørgensen som spørger.

Kl. 14:38

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil ikke love, at jeg ikke stiller flere spørgsmål, og jeg tror også, jeg taler på min kollegas, hr. Karsten Lauritzens, vegne, selv om jeg da nok må sige, at svaret desværre ikke overraskede mig så frygtelig meget.

Vi kom dog et lille stykke videre i dag, end jeg synes vi plejer med ministeren. Ministeren erkendte, sådan hørte jeg det i hvert fald, at der var et problem, og at politiledelsen nu ville gøre noget ved det. Og problemet skulle så løses, ved at de ting, man gik ud og målte, skulle være mere meningsfulde. Det ville jo også være besynderligt, hvis ministeren stod og sagde, at det skulle være endnu mindre meningsfuldt, end det er i dag, så så vidt, så godt.

Men når man så går ministeren bare en lille smule på klingen og spørger ind til, hvad det så vil sige, hvad det er, han har fået lovning på fra politidirektørens side, så skyder ministeren igen ansvaret fra sig og siger: Nå ja, det er jo politiledelsens opgave. Altså, kunne vi ikke få en minister, der var lidt tættere på de beslutninger, der bliver truffet, og som kunne give nogle lidt mere fyldestgørende svar til Folketinget?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:39

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige, at jeg er meget glad for i dag trods alt at have fået bekræftet, at spørgsmålet om at sikre en effektiv og moderne offentlig sektor har Venstre også committet sig på.

Det, der gør mig en smule bekymret, er, at man øjensynlig ønsker, at vi fra politisk hold mere eller mindre og helt ude lokalt i den enkelte politikreds på baggrund af de diskussioner og udtalelser, der

kan være, nærmest skal blande os i, hvad sammenhængen skal være mellem resultat- og målkrav i forhold til arbejdet i den enkelte kreds. Jeg vil sige, at det for mig at se er en forkert vej at gå. Vi må have tilliden til, at der er en ledelse i dansk politi, som hele tiden arbejder med det her, og som jo ud fra sådan et samlet syn på vigtigheden af at have en fortsat god organisation i politiet, der kan udvikle sig, der kan nå de resultatkrav, der er opstillet, også fra Christiansborg, jo arbejder med resultat- og målkrav i det daglige. Og det skal selvfølgelig give mening; det er derfor, rigspolitichefen og Politiforbundet har igangsat en debatkampagne, må man vel nærmest kalde det, og den forventer jeg mig selvfølgelig meget af, for jeg mener, det er den rigtige vej at gå.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Peter Skaarup til skatteministeren.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 822

4) Til skatteministeren af:

Peter Skaarup (DF) (medspørger: **Dennis Flydtkjær** (DF)):

Hvad er ministerens holdning til den kritik af den svage og delvis manglende danske toldindsats, der kommer fra både Norge og Sverige i kølvandet på smugleriforsøget i Aalbæk Havn forleden, hvordan vil regeringen stramme op, så Danmark ikke i samme grad som i dag fortsætter med at være et transitland for narkotika til Norge og Sverige, og hvilke ressourcer overvejer regeringen at sætte ind på opgaven?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Nordisk kritik af dansk toldindsats«, Berlingske Tidende, onsdag den 9. januar 2013.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det skatteministeren for 2 minutters besvarelse.

Kl. 14:41

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Lad mig starte med at sige, at jeg står meget uforstående over for den kritik, der er af den danske narkotikakontrol. Politiets indsats mod et stort smugleriforsøg i Ålbæk Havn er et godt eksempel på, at kritikken er forfejlet. Narkotikabekæmpelse er et område, der står højt på regeringens dagsorden. Vi skal gøre og gør i dag alt, hvad vi kan, for at begrænse den ulovlige import af narkotika til Danmark.

Som nævnt i regeringsgrundlaget skal Danmark i samarbejde med vore nabolande udføre en effektiv toldkontrol baseret på en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats i overensstemmelse med de fælles regler, der gælder i EU. Denne nye strategi er SKAT i fuld gang med at implementere. Både SKAT og jeg har fokus på at forbedre indsatsen, bl.a. er den operationelle indsats blevet mere professionel, samtidig med at kontrollen af indsmuglingen af narkotika via brug af risikoanalyser er gjort mere intelligent. Viser det sig at være sådan, at der er noget, som vi kan gøre endnu bedre, skal vi selvfølgelig tilpasse strategien, så vi får mest muligt ud af indsatsen.

Men jeg har stor tiltro til, at medarbejderne og ledelsen i SKAT har succes med den måde, de griber indsatsen an på. Told- og skattevæsenet er i Danmark – i modsætning til, hvad det er i Norge og i Sverige – blevet fusioneret til en enhed. Dette giver SKAT en mulighed for at kunne udnytte synergieffekterne af kontrolindsatsen fra de forskellige dele af SKATs forretningsområde.

SKAT vurderer løbende behovet for ressourcerne til opgaven i form af udstyr og personale m.v. og finder, at de i øjeblikket passer til det, der er det aktuelle behov.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren, hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:42

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg er glad for, at skatteministeren på regeringens vegne siger, at det her er noget, der står højt på regeringens dagsorden – sådan hørte jeg skatteministeren sige det – det er jo vigtigt at det gør det. Det er et udgangspunkt for bedre at bekæmpe indsmuglingen af hash, end tilfældet er i dag. Der vil jeg måske godt tillade mig at undre mig lidt over, hvorfor det har været så magtpåliggende for regeringen at afskaffe den aftale om permanent toldkontrol, som Dansk Folkeparti indgik med den tidligere regering. Det var jo en aftale, der betød, at tolderne i højere grad kunne stå på selve grænsen og tjekke, hvad der kom ind af ulovlige varer, herunder hash. Det er jo lidt lige som i en biograf: Det ville jo virke lidt mærkeligt, hvis kontrollørerne skulle gå rundt inde i selve biografen, midt under filmen, og tjekke, om folk nu havde købt billet. Det ville dog mere oplagt, at de løser billetter og kontrollerer tingene, når man går ind i biografen – hvilket de da også gør. Men det er altså det, regeringen har valgt ikke at gøre, og det må vi så gå ud fra er et udtryk for regeringens politik.

Jeg godt kunne tænke mig at spørge, om det gør indtryk på skatteministeren, at både det norske og det svenske toldvæsen siger, at meget af den hash, der kommer til Norge og Sverige, kommer ind igennem Danmark, og om skatteministeren på den baggrund vil sikre, at der kommer flere toldere, herunder med bistand fra politiet, som vil kunne kontrollere den indsmugling, der finder sted til Danmark. For det kan vel ikke være særlig godt for et land som Danmark, at vi blandt vores gode venner i nabolandene får det ry og det rygte, at Danmark er et land, hvor det er relativt nemt at komme ind med noget hash, som så efterfølgende bliver smuglet til Norge og til Sverige.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg tror, at der her er tale om en velkendt uenighed mellem regeringen og Dansk Folkeparti om det med den permanente grænsekontrol. Vi opfattede det sådan, at det var et eller andet symbolfor-slag, som man lagde meget vægt på fra Dansk Folkepartis side. Det er i hvert fald vores overbevisning, at det, at der er flere toldere ved grænsen, ikke er noget, der vil kunne sikre, at der ikke bliver smuglet narkotika ind i Danmark. For der er så mange andre måder, som det kan blive smuglet ind på. Danmark er et land, hvis kystlinje er meget stor, og det er altså meget, meget vanskeligt at kunne kontrollere alt, hvad der foregår der. Jeg synes derfor heller ikke, at det eksempel med biografen og billetterne holder vand. Det skal naturligvis ikke være sådan, at man skal gå rundt og kontrollere alle her i Danmark, medmindre man da har en mistanke om, at de alle er hashsmuglere, men det tror jeg ikke engang at Dansk Folkeparti mener at de er.

Med hensyn til det, der bliver sagt om de andre nordiske lande, vil jeg sige, at der faktisk er et godt samarbejde med de norske og med de svenske myndigheder om det her arbejde. Så derfor: Det arbejde er i gang.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:45

flere euforiserende stoffer, end man har i hele Danmark i en periode på over 3 år. Det tyder jo på, at svenskerne måske har fat i noget af det rigtige, fordi de har flere personaleressourcer, og fordi de har flere beføjelser.

Kl. 14:45

Hvis man kigger på ressourcer, så har vi ca. 522 årsværk i Danmark, i Norge har de 1.952, og svenskerne er helt oppe på 2.200. Jeg forstår ikke, at ministeren så holder fast i, at vi gør, hvad vi kan.

Kl. 14:49

Peter Skaarup (DF):

Jamen vi kunne jo have en lang snak om grænsekontrol. Det, jeg bare kan konstatere, er, at regeringen gør for lidt; det viser de sager, der er om indsmugling af hash, også helt klart. Der skal man jo ikke fraskrive sig muligheden for i stort omfang at stå på selve grænsen og kontrollere. Det udelukker selvfølgelig heller ikke, at man er til stede på havnene og andre steder, hvor der f.eks. kommer containere i land, og hvor det også er oplagt, at man kontrollerer.

Hvis man kigger på, hvad det er, de siger i vores nabolande – og der kan jeg citere, hvad formanden for det svenske toldforbund siger – så siger de, at det er beklageligt, at Danmark ikke har flere toldere.

Formanden for Toldudvalget i Dansk Told & Skatteforbund, Orla Olesen, siger tilsvarende: »Vi trænger efterhånden til noget nyt blod og nogle flere, der kunne blive uddannet i det her arbejde.«

Gør det ikke indtryk på skatteministeren, at man i sin iver for at skrotte det, som Dansk Folkeparti fandt på, så ikke har sikret, at der kommer nyt blod til toldvæsenet her i landet?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg tror, man skal passe på med at lave politik på baggrund af enkeltudsagn fra forskellige faglige foreninger. Jeg tror ikke, det bliver sagligt rigtigt, hvis man gør det. Det, som vi har lagt vægt på i forbindelse med det her, har været, at vi får en indsats, som er intelligent, altså at man ligesom analyserer mere, hvad det er, man skal gå ind i, og at man så gør det effektivt. Det er faktisk det, som man fra SKATs side og som man fra politiets side er i gang med. Det, at man bare stiller nogle flere toldere op ved grænsen, er ikke en måde at håndtere det her problem på, der er særlig intelligent. Vi er, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, meget opmærksomme på det her. Vi mener, at det er et alvorligt problem.

Vi har her et samarbejde med de svenske toldmyndigheder og med de svenske politimyndigheder og med de norske toldmyndigheder og med de norske politimyndigheder. Det er et samarbejde, der netop går ud fra, at hvis man skal kunne håndtere det her alvorlige problem, er det et internationalt samarbejde, der skal til.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det medspørgeren.

Kl. 14:48

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak, formand, fordi jeg ikke blev glemt. Skatteministeren siger jo, at man gør, hvad man kan, men det er bare ikke nok. Man siger, at indsatsen passer til behovet, og at man er opmærksom på problemet, men det løser det jo åbenlyst ikke. Jeg vil egentlig godt prøve at nævne nogle eksempler. Hvis man ser på, hvad de svenske toldere har fanget alene ved grænsen på Øresundsbroen, kan man se, at det er hver femte bil af dem, de har stoppet, der havde narko med. Og det er altså biler, der er kommet igennem Danmark inden; altså, narkoen er blevet kørt hele vejen igennem Danmark for at blive stoppet af de svenske toldere, og det er jo lidt mærkværdigt.

Når man ser på det kokain og heroin, der er blevet beslaglagt i 2009, 2010 og 2011, har man alene i Malmøregionen konfiskeret

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:49

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Altså, man kan ikke helt sammenligne de der tal for, hvor mange årsværk der er i Sverige, Norge og så Danmark. For der er forskellige strukturer, der er bygget op i de forskellige lande, og de forskellige myndigheder foretager sig forskellige ting. De svenske myndigheder har nogle opgaver, som vi ikke har her i Danmark hos vores myndigheder. Omvendt har vi et meget tæt samarbejde mellem skattemyndigheder, toldmyndigheder og politiet, så derfor holder de der talsammenligninger ikke rigtig.

Men jeg ville selvfølgelig ønske, at der overhovedet ikke blev smuglet narko ind i Danmark. Det er regeringens opfattelse. Det, jeg bare advarer imod, er at tro, at Dansk Folkepartis patentløsning bare at sætte en toldmur op ved grænsen vil løse det her problem – det tvivler jeg meget, meget på at det vil.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvis vi bare fik den stikprøvekontrol, de har på den svenske side af Øresundsbroen, så fangede man dem, for hver femte af de stoppede biler har narko med. Det ville da være fantastisk, hvis vi kunne gøre det samme ved de danske grænser. Dermed ikke sagt, at vi kan gøre det, for vi har ikke de samme ressourcer. Der forstår jeg bare ikke, at skatteministeren holder stålsat fast i, at vi gør, hvad vi kan, og at vi gør nok, når vi åbenlyst ikke gør det. Når de bare i den svenske Malmøregion kan finde mere narko, end man kan i hele Danmark, og det er narko, der rimeligt øjensynligt er kommet igennem Danmark, så burde det jo næsten være åbenlyst for enhver, også for skatteministeren, at der burde komme flere ressourcer til. Der forstår jeg bare ikke, hvorfor man holder så stålsat fast i, at der ikke skal ske noget. Jeg ved ikke, om det er på grund af frykten for EU, altså, at man er bange for, at man overskrider Schengenaftalen. Men når svenskerne må have en stikprøvekontrol, hvor de kan fange hver femte, hvor altså ca. 20 pct. af alle biler, de stopper, har narko med, så kunne det måske være en god idé, at vi gjorde det samme.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Man kan ikke bare sådan sammenligne de der forskellige grænser med hinanden. Det, at man har Øresundsbroen, hvor der kommer mange biler over, betyder jo ikke, at vi ved den dansk-tyske grænse kan gøre det på samme måde. Der er meget store forskelle på, hvordan de forskellige grænser er indrettet, og hvordan de fungerer i forhold til hinanden. Vi fanger fra SKATs side mere i Københavns Lufthavn, og politiets indsats i Ålbæk Havn er jo udtryk for, at man

er effektiv i forhold til smuglingen af narko, i det her tilfælde til Norge.

Kl. 14:54

Derfor er både politiet og SKAT meget, meget opmærksomme på det, og vi bruger mange ressourcer på det, men vi vil gøre det på en intelligent måde og ikke bare ved at stille en masse folk op ved den dansk-tyske grænse.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det den oprindelige spørger, hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:52

Peter Skaarup (DF):

Det kan godt være, at man er ligeglad med, hvad folk, der har viden omkring det her, siger, og hvad eksperter siger, men det er altså svært at finde nogen som helst, der ikke siger, at vi mangler toldere her i landet og vi mangler kontrol, og at vi på den svenske side og oppe hos nordmændene oplever klart, at der er flere toldere hos dem, end vi har her i landet. Det sættes der ikke spørgsmålstegn ved, og jeg kunne godt tænke mig at spørge skatteministeren, om skatteministeren er uenig i, at både svenskerne og nordmændene har forholdsvis klart flere toldere, end vi har i Danmark, og at det selvfølgelig kan have en effekt på den kontrol, der er.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge skatteministeren, om ikke også det påvirker tingene her i landet, at vi har fremtrædende politikere, f.eks. socialdemokrater, der taler om at legalisere hash. Overborgmesteren i København bakket op af det røde flertal mener, at vi skal legalisere hash. Hvordan har skatteministeren det med at kunne bekæmpe de her ting, når fremtrædende partifæller mener, at man ligefrem skal legalisere det?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:53

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Der er mange forskellige holdninger og opfattelser af legalisering af hash. Jeg kan sige, at det ikke er regeringens politik, og derfor synes jeg ikke, at vi skal diskutere det nærmere. Hvad der bliver sagt af forskellige, skal jeg ikke forholde mig til her i dag.

Med hensyn til sammenligningen mellem svenske og danske toldere vil jeg sige, at man skal have med i billedet, at de svenske toldere udfører nogle opgaver, som i Danmark udføres af danske politimyndigheder. Der er i Danmark så samtidig også et samarbejde mellem politiet og SKAT, og i Danmark har vi samlet det hele i SKAT. Så den organisering er meget, meget forskellig, og derfor synes jeg, at det er noget demagogisk, når man går ud og siger, at i Sverige er der så og så mange flere toldere, og det bør vi også have i Danmark.

Hr. Peter Skaarup siger, at eksperter siger sådan og sådan. Jo, der er nogle, der siger sådan og sådan, men dem, der har med det her at gøre i SKAT, ved jo også lidt om det. Der sidder faktisk nogle mennesker i SKAT, som har arbejdet med det her spørgsmål i mange, mange år, som har udarbejdet en strategi for, hvordan det her kan håndteres, og som er helt enige i, at det her skal opprioriteres, men at det skal gøres på en intelligent måde. Det vil sige, at man laver nogle risikobaserede analyser, man analyserer grundigt, hvor det er, man vil sætte ind, og så gør man det på en effektiv måde. Så helt så dårligt, som hr. Peter Skaarup forsøger at gøre det til, er det altså ikke.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til skatteministeren.

Den næste spørgsmål er stillet af hr. Troels Lund Poulsen til forsvarsministeren.

Spm. nr. S 820

5) Til forsvarsministeren af:

Troels Lund Poulsen (V):

Hvad er ministerens holdning til MF Villum Christensens (LA) udtalelse i artiklen »Flådestation reddet« i Sjællandske, lørdag den 1. december 2012, (1. sektion, side 8, under Korsørrubrikken) om, at »så sent som i sidste uge oplyste ministeren mig, at et af de største problemer var, at Venstre og Konservative ville flytte flådestationen til Frederikshavn«?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forsvarsministeren starter med 2 minutters besvarelse.

Kl. 14:54

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg skal indledningsvis henvise til min besvarelse af Forsvarsudvalgets spørgsmål 59, hvori jeg den 20. december besvarede selv samme spørgsmål. Som det fremgår af denne besvarelse, er det min holdning, at drøftelser i forsvarsforligskredsen ikke skal føres gennem medierne. Det gælder selvsagt også forholdet til etablisementsområdet, hvor lukning af tjenestesteder jo har stor betydning for hverdagen for en række af forsvarrets ansatte og ikke mindst for deres familier.

Som spørgeren er bekendt med, fremgår det af den nylig indgåede aftale på forsvarsområdet mellem regeringen og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, at forsvarschefen under inddragelse af chefen for hjemmeværnet og med udgangspunkt i den gennemførte etablisementsanalyse i første kvartal 2013 skal komme med indstilling vedrørende etablisementsmæssige ændringer på forsvaret og hjemmeværnets område. Forligspartierne er enige om, at forsvarschefens indstilling skal lægges til grund for den politiske beslutning, der herefter skal tages på etablisementsområdet.

På baggrund af forsvarschefens indstilling står forsvarsforligskredsen om kort tid over for den svære, men jo også nødvendige beslutning, når der skal sætte navn på de etablisementer, som der ikke længere vil være behov for inden for forsvarrets nye organisatoriske struktur og reducerede økonomiske ramme. Indtil forsvarsforligskredsen har truffet denne beslutning om forsvarrets fremadrettede etablisementsstruktur, ønsker jeg ikke for mit eget vedkommende at bidrage til at skabe yderligere bekymringer og utryghed for forsvarrets ansatte.

Det er på den baggrund mit håb, at forsvarsordførerne uanset de store lokalpolitiske interesser, der jo er bundet til spørgsmålet om etablisementsstrukturen, ligeledes vil afstå fra at kommentere de spekulationer, der i den mellemliggende periode vil blive bragt til torvs i medierne.

Som ansvarlig minister er det mit mål, at forsvarsforligskredsen, hurtigt efter at forsvarschefens indstilling foreligger, kan få sat navn på de etablisementer, der skal lukkes i indværende forsvarsforligsperiode, således at de berørte medarbejdere og deres familier kan komme videre med deres hverdag.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:57

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for svaret, som jo er det samme svar, som ministeren gav på spørgsmål 59. Derfor er der bare et enkelt spørgsmål: Har ministeren under de forhandlinger, som ministeren har haft med hr. Villum

Christensen fra Liberal Alliance, oplyst om, hvad Venstre og De Konservative har ytret i de forhandlinger?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det ministeren.

Kl. 14:57

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Hr. Villum Christensens udtalelser må stå for hr. Villum Christensens egen regning. Det er min opfattelse, at drøftelserne i forligskredsen ikke skal føres i medierne. Det er i øvrigt en opfattelse, som vi har delt i det her forløb, og som spørgeren jo i den grad har respekteret.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg stiller det samme spørgsmål igen: Har forsvarsministeren talt med hr. Villum Christensen og fortalt, hvad V og K har sagt i de forhandlinger, som vi havde med forsvarsministeren?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ministeren.

Kl. 14:58

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg bliver nødt til at svare det samme igen. Hr. Villum Christensens udtalelser må stå for hans egen regning.

Jeg synes ikke, at man skal diskutere de forhandlinger, der har været, andre steder end i den lukkede kreds, hvor det er relevant. Når jeg ikke synes det, er det, fordi det, hvis vi begynder at føre hele eller dele af forhandlingerne i det åbne rum, vil gøre det meget sværere at nå frem til en aftale, fordi der er en betydelig risiko for, at man får slået lejr på toppen af et eller andet synspunkt, og det vil så gøre det endnu sværere at få enderne til at nå sammen efterfølgende.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Spørgeren.

Kl. 14:58

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg kan så efter at have stillet spørgsmålet to gange konstatere, at ministeren ikke vil svare på spørgsmålet. Det er jo ret trist.

Nu er det jo nogle relativt voldsomme anklager, hr. Villum Christensen fremsætter, og derfor synes jeg, at det havde tjent forsvarsministeren en gang for alle at sige helt klart, at forsvarsministeren af gode grunde selvfølgelig ikke sidder og refererer fra forhandlinger, som han har med V og K. Det er punkt 1. Og punkt 2 er, at V og K ikke under forhandlingerne har givet udtryk for, at Flådestation Korsør skulle lukkes. Det synes jeg at ministeren skulle være mand nok til at sige her i Folketingssalen i dag.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ministeren.

Kl. 14:59

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det ønske kan jeg sådan set godt forstå. Problemet er, at vi jo så præcis bevæger os ind i det, hvor vi begynder at sige, hvad hinanden

har sagt under forhandlingerne, hvad nogle har gjort, og nogle har ment. Under sådan nogle forhandlinger er der jo behov for, at man undervejs kan indtage synspunkter, som ikke bliver det endelige forhandlingsresultat, og som man nødig vil se refereret igen.

Derfor er princippet om ikke at fortælle, hvad der er foregået under forhandlingerne, vigtigere for mig end at kunne referere, hvad mine drøftelser med hr. Villum Christensen er gået ud på. Men jeg synes, at jeg kommer det, spørgeren ønsker svar på, meget nært uden at passere den grænse, når jeg siger, at hr. Villum Christensens udtalelser må stå for hans egen regning.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Marie Krarup til børne- og undervisningsministeren, men det er taget tilbage på grund af sygdom.

Det efterfølgende spørgsmål er stillet af hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti til social- og integrationsministeren.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 694

6) Til børne- og undervisningsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Ønsker ministeren at sende et signal til skoleverdenen om, at politik er vigtigere end undervisning, ved at tillade, at elever pjækker fra undervisningen for at deltage i elevrådsarbejde? (Spørgsmålet er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:00

Spm. nr. S 810

7) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Vil ministeren på baggrund af artiklen i Den Korte Avis den 8. januar 2013, »Regeringen vil ikke vide, hvad indvandringen koster«, svare på, hvorfor den danske befolkning midt i en økonomisk krise ikke må kende de økonomiske konsekvenser forbundet med bl.a. den nuværende førte udlændingepolitik samt tidligere tiders indvandring?

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Social- og integrationsministeren for en 2-minuttersbesvarelse.

Kl. 15:00

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det, fru formand, og tak for spørgsmålet fra hr. Martin Henriksen.

Som det jo er spørgeren bekendt indgik den tidligere regering og Dansk Folkeparti i 2010 en aftale om at få belyst de økonomiske konsekvenser af indvandringen. Det resulterede i, at der i april 2011 blev offentliggjort en arbejdsgrupperapport, som beskriver de ganske mange eksisterende undersøgelser på området. Det fremgår af rapporten, at vi allerede har en betydelig viden om indvandringens økonomiske konsekvenser, og jeg ser derfor ikke på nuværende tidspunkt nogen anledning til at bruge yderligere ressourcer på at belyse det her emne.

Men jeg vil da gerne sige, at jeg synes, at de tal, der kom frem af det, som den tidligere regering satte i gang, er ganske store tal. Der var tale om, at man regnede sig frem til, at det var en udgift på 15,7 mia. kr., hvoraf de 4 mia. kr. var en udgift i forbindelse med indvandrere fra ikke særlig udviklede lande. Det vil jeg gerne sige at jeg synes er et stort tal. Det er også et stort tal, som vidner om, at vi ikke løfter integrationsindsatsen godt nok i Danmark.

Det, man skal huske på, når man kigger på nogle af de her tal, er, at rigtig mange af dem, som er i Danmark i dag, og som er efterkom-

mere af indvandrere, er meget unge. Halvdelen af dem er under 16 år. Så hvis man enten kigger på sådan nogle beregninger over et livsforløb eller over et år, vil det være mest fair, at man kigger på, hvad sådan et tal vil være over et livsforløb. Da er det klart, at et barn, som går i skole, og som ikke betaler skat, og som er en ren udgift, som børn er, selvfølgelig ikke ser pænt ud i en statistik. Det, der er mit håb, og det, regeringen arbejder for, er, at den udgift, som det står til at være i dag, fordi det jo koster penge, når børn er i børnehaver eller skole, kan ende med at blive til en indtægt, fordi der vil være et ungt menneske, som er på arbejdsmarkedet, som tager en uddannelse, som bidrager, og som betaler skat.

Derfor handler integrationsindsatsen for mig om, at det store beløb, det i dag koster, skal nedbringes, for det er for stort. Det beløb nedbringer vi kun ved at blive bedre til at få integrationen til at fungere ved at få folk i uddannelse og arbejde.

KI. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren, hr. Martin Henriksen.

KI. 15:02

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes, det argument, som ministeren bruger, er interessant, for jeg mener faktisk at kunne huske, og det kan godt være, at jeg husker forkert, at der i den rapport står, at en af de ting, som man bør følge op på med nye beregninger, faktisk er at kigge på det over et helt livsforløb. Så det er jo lidt mærkværdigt, at man så lige præcis vælger at stoppe arbejdet, inden det arbejde kan videreføres. Så det argument fra ministerens side forstår jeg simpelt hen ikke.

Sagen er den, at vi ved, at indvandring til Danmark er en underskudsforretning. Vi ved, at der ikke er et fuldt og helt overblik over indvandringens samlede økonomiske omkostninger for det danske samfund. Det er rigtigt, at der ligger en række rapporter på området i forvejen, hvoraf ministeren refererer en, men der er simpelt hen ikke et samlet overblik over, hvad det koster i form af udgifter i forbindelse med overførselsindkomster, folkeskole, integrationsprojekter, sundhedsvæsen, daginstitutioner, kriminalforsorgen, retssystemet, og hvad politiet bruger af ressourcer, for vi ved, at der inden for bestemte grupper af indvandrere er mere kriminalitet end i resten af befolkningen – og man kunne sikkert også finde mange andre ting at beregne. Jeg forstår ikke, hvorfor man har et ønske om ikke at få det samlede overblik, når nu vi er midt i en økonomisk krisetid.

Det kunne være dejligt, hvis vi af ministeren ligesom kunne blive overbevist om, at det var det arbejde, vi skulle gå i gang med, men jeg forstår simpelt hen ikke ministerens argumentation for ikke at ville have det samlede overblik og komme med det løbende.

KI. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

KI. 15:04

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, man kan sige, er, at vi har ganske gode tal til sådan set at kunne belyse, at der er tale om en udgift. Hvis folk kommer hertil, ikke bliver integreret, ikke bidrager, modtager offentlig forsørgelse, ikke tager del i undervisning eller kommer på arbejdsmarkedet, er det en udgift.

Det, der er i min interesse som minister, er at sige, at de udlændingeregler, som vi har i Danmark, er der forholdsvis bred konsensus om. Det har der været, siden Anders Fogh Rasmussen var statsminister. Den konsensus og de retningslinjer, som vi nu engang følger, synes jeg er vigtige at have sig for øje, for det er jo det, der er udgangspunktet.

Men det, der så er det andet udgangspunkt, er, hvad det er for en situation, vi kommer fra. Jo, vi kommer fra en situation med ret dårlig integration, med alt for mange børn, som ikke får nok ud af at gå i skole, med for mange, som står uden for arbejdsmarkedet, og med en overrepræsentation i kriminalitetsstatistikkerne. Alle de ting har hr. Martin Henriksen jo fuldstændig ret i.

Det, der er min opgave, er at få gjort noget ved det. Derfor laver vi en reform på folkeskoleområdet. Det vil være en reform, som vil gavne alle de børn, som kommer fra udsatte familier, og som har ekstra svært ved at komme igennem skolen. Her er der jo også en overrepræsentation af børn, som kommer med en anden etnisk baggrund end dansk. Og derfor kan man sige, at med det arbejde, vi gør, prøver vi hele tiden at forbedre integrationen.

KI. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

KI. 15:05

Martin Henriksen (DF):

Men det, der bare står tilbage på bundlinjen, er, at vi af en eller anden årsag ikke må vide, hvad indvandringen koster. Man er stoppet med at lave de beregninger – det har ministeren besluttet sig for – i hvert fald i statsligt regi. Det skal man så ikke vide mere om fremadrettet. Det er da bekymrende, for en af måderne, hvorpå man kan se, om f.eks. integrationen går i den rigtige retning, er at se på, om indvandringen bidrager positivt til det danske samfund f.eks. økonomisk.

I den rapport fra april, som ministeren har henvist til, står der jo faktisk, at øget indvandring fra mindre udviklede lande er en udgift for det danske samfund – altså en udgift for det danske samfund. Når man så kigger på, hvor regeringen er gået ind og har lempet på udlændingereglerne, som der i øvrigt ikke er bred konsensus om – det ved jeg godt at ministeren ellers vil forsøge at tegne et billede af at der er, men det passer jo ikke – kan man se, at man jo har lempet reglerne lige præcis på de områder, hvor der kommer større indvandring fra mindre udviklede lande. Det vil sige, at har man læst den rapport, ved man, at regeringen fører en udlændingepolitik, hvormed den med åbne øjne lukker op for en øget tilstrømning fra lande, hvorfra vi ved at det bliver dyrere. Og så må vi ikke vide det.

KI. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

KI. 15:06

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er heller ikke helt enig, fordi sådan som jeg husker det, og nu kan det selvfølgelig være, at jeg ikke husker korrekt, var det, der var i den gamle aftale, altså fra den tidligere regering og Dansk Folkeparti, at man skulle beregne, hvad konsekvenserne var, hvis man havde videreført en politik, som den var fra før 2001. Der kan man jo stille sig selv det gode spørgsmål: Er det overhovedet relevant viden? For politikken er jo forandret, mener jeg. Giver det mening at have en masse mennesker ansat til at regne noget ud, der ikke er virkelighed, og som der ikke er politisk opbakning til?

Det, jeg rigtig gerne vil, er at sørge for, at vi kommer i mål med integrationsindsatsen, fordi jeg er enig med hr. Martin Henriksen i, at her er der stadig store opgaver at løfte, når det drejer sig om tryk i boligområderne, når det drejer sig om børn, der ikke får nok ud af at gå i skole, om overrepræsentation i kriminalitetsstatistikkerne, om alle de udfordringer, som er velkendte. Men så kan man jo vælge to ting. Man kan vælge det, som hr. Martin Henriksen gør, nemlig at sige, at vi skal regne på det, for vi skal vise folk, at det er et stort, stort problem, eller også kan man vælge at have den indstilling, som

jeg har, hvor jeg siger, at jeg anerkender, at det er en udgift og det er en stor udfordring, men jeg vil omvendt gøre noget ved det. Derfor laver vi reformer. Det er derfor, at vi lavede folkeskolereformen, og det er derfor, at vi laver førtids- og kontanthjælpsreformen, og det er derfor, vi reformerer hele den måde for, hvordan samfundet skal fungere. Det er for at få dem, som har det skidt, med, og her er der en stor repræsentation af mennesker, som kommer fra andre lande.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren igen.

Kl. 15:07

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg bliver nødt til at sige, at det jo er en mærkværdig måde at argumentere på. Vi ved, at det er dyrt. Vi lempet udlændingereglerne, sådan at der kommer flere mennesker fra de lande, som vi ved gør det endnu dyrere, men vi må ikke vide, hvor dyrt det bliver, fordi regeringen har nogle reformer på vej. Det er da en mærkværdig måde at argumentere på.

Sagen er jo den, at ministeren udmærket godt er klar over, at de lempelser af udlændingepolitikken, som regeringen har gennemført, vil medføre, at der kommer flere indvandrere til Danmark fra mindre udviklede lande. Ergo vil udgifterne til indvandring stige, og det ønsker man ikke at befolkningen får at vide, fordi så vil befolkningen få at vide, hvilke negative konsekvenser det har i forhold til samfundsøkonomien.

Det er da mærkværdigt, at man løbende følger udgifterne til sundhedsvæsenet, løbende følger udgifterne ude i kommunerne i forhold til folkeskolen, men lige når det kommer til indvandringen, skal man ikke løbende følge udgifterne. Man skal faktisk lade være med at følge udgifterne, og det er da at tilbageholde oplysninger fra befolkningen, og jeg må sige, at det forstår jeg simpelt hen ikke, så jeg vil opfordre ministeren til at genoverveje sin beslutning om at nedlægge den pågældende arbejdsgruppe.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren for det afsluttende svar.

Kl. 15:08

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi tilbageholder ikke oplysninger. Oplysningerne og rapporterne er jo offentligt tilgængelige. Det, der bare var i den tidligere aftale fra den tidligere regering og Dansk Folkeparti, var, at man skulle lave beregninger på, hvordan politikken var før 2001, altså for 12 år siden. Er det vigtigt? Er det relevant? Giver det mening? Jeg synes det ikke. Jeg synes, at det, der giver mening, er at finde ud af, hvordan vi gør med integrationsindsatsen, som i dag ikke er god nok. Man kan sørge for at få den mere strømlinet.

Vi har i regeringen nedsat et integrationsministerudvalg. Vi er kommet med et nyt samlet bud på en integrationspolitik. Vi har lanceret et integrationsbarometer, hvor vi lige præcis går ud og måler både nationalt og lokalt på, hvordan indsatsen er. De ting, vi kigger på, og de målsætninger, vi har sat op fra regeringens side, er bl.a., at flere skal i arbejde, at flere skal gennemføre en ungdomsuddannelse og en videregående uddannelse, at flere indvandrere skal lære dansk osv. osv. Vi har ambitioner for det her område. Vi rykker det her område. Jeg vil hellere bruge min tid på at rykke området, end jeg vil bruge den på at regne noget ud om mennesker, som er kommet hertil. F.eks. stillede hr. Naser Khader engang det gode spørgsmål: Hvorfor er det vigtigt at regne på, hvad jeg koster, eller hvad mine børn koster? Vi er forskellige, og det synes jeg at man skal tage med, når man træffer de her afgørelser.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Vi siger tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er stillet af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti, til socialministeren.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 823

8) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til kommunernes indsats for at inddrage nærtstående familiemedlemmer, som f.eks. bedsteforældre, i sager om tvangsfjernelser, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at kommunerne bliver bedre til at sikre en sådan kontakt og samvær?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Socialministeren starter med besvarelsen.

Kl. 15:10

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er nye regler, for spørgsmålet bliver ikke længere læst op. Man svarer, og så skal man bare have forberedt sig og pakket papirerne ud, når man har to efterfølgende spørgsmål. Men nu kommer besvarelsen, og den lyder:

Jeg vil gerne starte med at understrege, at det er vigtigt at inddrage familie og netværk, når et barn har brug for særlig støtte. Det er med til at sikre, at kommunen får afdækket både ressourcer og relationer i familien eller netværket, som kan udnyttes til gavn for barnet. Det er også min klare opfattelse, at samvær og kontakt er vigtigt for de fleste anbragte børn og unge, fordi det danner grundlag for, at f.eks. bedsteforældrene også senere i livet kan udgøre et betydningsfuldt netværk for barnet.

Med Barnets Reform var vi enige om at loven skulle ændres, så afgørelse om samvær altid tager udgangspunkt i barnets ret til samvær, ikke bare med forældrene, men vi udvider barnets ret til samvær til også at omfatte familie og netværk og dermed også samvær med f.eks. bedsteforældre og søskende.

Med ændringen af reglerne sendte vi et stærkt signal til kommunerne om at understøtte, at anbragte børn og unge så vidt muligt bevarer kontakten til familie og netværk. Det er derfor kun, når det er nødvendigt af hensyn til barnet eller formålet med anbringelsen, at kommunen skal træffe afgørelser om omfanget og den praktiske afvikling af samværet med f.eks. bedsteforældrene til et anbragt barn. Hvis det er bedsteforældrene, som mener, at en kommune uretmæssigt begrænser samværet med deres anbragte børnebørn, har de mulighed for at henvende sig til Ankestyrelsen, som kan tage sagen op af egen drift.

I forbindelse med Barnets Reform blev der desuden iværksat en massiv implementeringsindsats for at sikre, at kommunerne kendte til de nye lovkrav om barnets ret til samvær med netværk. Bl.a. blev der igangsat efteruddannelse, udsendt en håndbog om Barnets Reform til sagsbehandlere, etableret en taskforce om Barnets Reform og et ledernetværk for familiechefer i alle kommuner, som har drøftet en række af temaerne i Barnets Reform.

Det er min opfattelse, at vi både gennem denne indsats og gennem udbredelse af inddragende metoder i sagsbehandlingen, som Socialstyrelsen arbejder med, medvirker til at understøtte, at kommunerne har fokus på inddragelse af familier og netværk.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren, fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:12

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er udmærket klar over, at vi her fra Folketingets side har taget nogle rigtig gode initiativer. Spørgsmålet er, hvordan loven bliver forvaltet i praksis, og det kunne jeg godt tænke mig at følge op på. Vi har haft et foretræde i Socialudvalget, og der er også skrevet en artikel på Altinget, hvor der står: »Bedsteforældre nægtes samvær med anbragte børnebørn«. Jeg synes, det er problematisk, at vi ikke har nogen fakta på, hvordan kommunerne anvender familierådslagning og netværksmøder, og hvilke kommuner der gør det. Så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre konkret, hvilke initiativer ministeren vil tage for at følge op på det her.

Der har også i TV Syd her for nylig været noget om den her problemstilling, nemlig at netværket ikke bliver inddraget i de her anbringelsessager, og det synes jeg er synd og ærgerligt, for der er rigtig mange gode ressourcer ude i netværket. Så hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne anvender de metoder? Kunne man forestille sig, at ministeren ville gøre dem obligatoriske og simpelt hen sige til kommunerne: I skal anvende de metoder, der er, så vi kan sikre, at de ressourcer, der er i netværket, også bliver anvendt?

Desuden har vi jo gode erfaringer med, at netværksanbringelse er til stor gavn for barnet, også når et barn bliver anbragt i en plejefamilie og så måske en bedstemor eller bedstefar kan have barnet hveranden weekend. Men det, vi hører, er, at de bedsteforældre måske får 2 timer en gang om måneden og ikke når at få skabt en tæt relation til det her barn. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvilke initiativer ministeren vil tage for at forbedre det her område ude i kommunerne.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:14

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først er det vigtigt at slå fast, at vi har skabt en ret for barnet om, at barnet har ret til samvær også med netværk. Det kan godt være, at en kommune træffer beslutning om, at barnet er meget sårbart, og at barnet ikke kan tåle mere end 2 timers samvær. Vi kan jo ikke sidde her og sagsbehandle; vi kan kun sige, at vi kan tilbyde den ret til børnene. Den ret har vi givet dem, og vi har også lavet et ankesystem, så hvis bedsteforældrene ikke føler, at de får en korrekt og retfærdig behandling, kan de klage.

Men vi kan jo ikke vide, om den afgørelse, der er truffet, rent faktisk giver mening. Vi kan ikke vide, hvad det er for en situation, det barn er i, hvor sårbart barnet er, og hvilken relation barnet har til bedsteforældrene. Er det nogle bedsteforældre, barnet ikke har haft kontakt til i mange år, så kan 2 timers samvær måske godt være en udmærket måde at se sine bedsteforældre på. Derfor synes jeg, vi skal være forsigtige med at tro, at vi som politikere kan bestemme, hvordan et samvær skal tilrettelægges. Det må være dem, der kender barnet og tager udgangspunkt i barnets situation, der gør det. Det er barnets ret at få samvær, og bedsteforældrene har klageadgang, hvis de ikke synes, de bliver rigtigt behandlet.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:15

Karina Adsbøl (DF):

Der sagde ministeren noget interessant om dem, der kender barnet. Det er jo ofte familien, der kender barnet, og ikke en sagsbehandler

eller en kommune. Men det er oftest familien, der kender barnet rigtig godt.

Der kan være flere årsager til det, men når vi nu hører, at de her metoder ikke bliver anvendt i praksis, så kunne man jo godt fra ministerens side sende et brev ud til kommunerne og ligesom sige, at der altså er de her metoder, de kan anvende, og så gøre det obligatorisk at anvende dem. Det kan godt være, at de så finder ud af, at familien ikke har de ressourcer, men så er der da indkaldt til familierådslagning, og de har fået afdækket de problemstillinger, der kunne være. Der har i hvert fald været den dialog mellem familien og kommunen. Det kan jo også være et vennepar til det anbragte barn.

Men der er jo lavet en undersøgelse – jeg tror, det var AKF, der lavede den undersøgelse, Jill Mehlbye – som viser, at det kan vi godt blive meget bedre til. Det er jo sådan, at i Sverige og Norge ...

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren til besvarelse.

Kl. 15:17

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Hun er streng, hende formanden.

Jeg vil gerne sige, at det vigtige er, at barnet har ret. Det er jo forældremyndighedsindehaverne, som i virkeligheden er dem, der er den anden part i det her. Men når vi med Barnets Reform besluttede at sige, at bedsteforældrene også kan være nogle, som man kan tilbyde samvær til, så er det jo, fordi vi godt ved, at familie er vigtigt, og at netværk er vigtigt. Det er rigtig vigtigt, at der står nogen, også noget familie og noget netværk, som kan hjælpe en igennem den situation, man er i, som kender en, og som er der for en. Derfor prioriterede vi faktisk at gøre det, som vi gjorde. Bedsteforældre kan, hvis de synes, de ikke bliver korrekt behandlet, ikke klage, men de kan tage kontakt til Ankestyrelsen, som så kan tage sagen op af egen drift, og det synes jeg er rigtig fornuftigt.

Tidligere blev jeg spurgt om, hvad vi egentlig gør i ministeriet, eller hvad vi gør politisk for at sørge for, at kommunerne kender til de her nye regler, og hvad vi gør for at sørge for, at det bliver til noget, altså at der er familierådslagning, og at man sørger for at tilbyde netværkssamvær, når det giver mening. Der vil jeg bare sige, at Socialstyrelsen på flere måder arbejder med at undersøge kvaliteten i kommunerne, og når jeg når til min afsluttende bemærkning, vil jeg kommentere hvordan.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:18

Karina Adsbøl (DF):

Men ministeren ved jo faktisk ikke, hvordan det bliver anvendt i kommunerne, og har ikke nogen tal for, hvilke kommuner der anvender den her familierådslagning. Det er der jo ikke nogen tal på. Så kan man sige: Hvad sker der så, hvis en kommune ikke gør det? Det er bare ærgerligt, så kan de klage. Og det er da problematisk, ikke bare for netværket, men også for barnet, som er anbragt, for det er så vigtigt, at barnet har relationer til sin familie og til sit netværk.

Der må jeg bare henvise til den undersøgelse, der har været, og hvor der står, at vi kan lære af vores nabolande. Det er en undersøgelse, som opsamler erfaringer med netværks- og slægtspleje i nogle kommuner i Danmark. I Sverige og i Norge er de jo helt oppe på 17-20 pct., mens vi halter bagud i Danmark med 5 pct. Jeg mener da helt sikkert, at der er nogle områder, der skal forbedres her, og det mener jeg at ministeren skal tage initiativer til, simpelt hen sørge for, at man i hvert fald bliver hørt som familie. Det kan godt være, at

kommunen finder ud af noget andet, men så er man blevet hørt, i stedet for at man skal klage alle mulige vegne.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:19

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er heller ikke så optaget af, at det bare skal være noget med, at man skal klage alle mulige vegne, for hvis man finder anledning til at klage, er det, fordi man synes, man ikke er blevet ordentligt behandlet eller ikke er blevet hørt. Målet må jo faktisk være, at det ikke er nødvendigt. Klageadgang er altid godt at have, fordi det sikrer, at dem, som synes, de ikke bliver ordentligt behandlet, får en mulighed for at blive hørt og vurderet af nogle andre, men i den bedste af alle verdener var en klageadgang jo ikke nødvendig.

En af de ting, vi gør for at få kommunerne til at være rigtig opmærksomme, når de træffer afgørelser om det her, er at bede dem om at undersøge familiens ressourcer. Der har vi jo lavet det nye it-system, som hedder DUBU, og som er baseret på ICS som socialfaglig metode. Det er en systematisk afdækning af ressourcer og inddragelse af familie og netværk. At vi får bl.a. sådan nogle systemer, hvor man pr. automatik bliver bedt om at forholde sig til nogle af de her ting, tror jeg er med til at gøre en forskel, ligesom når Socialstyrelsen arbejder på at forbedre kvaliteten ude i kommunerne ved at udsende håndbøger til sagsbehandlere.

Vi har lavet en taskforce om sagsbehandling og udbredelse af kendskabet til metoder som f.eks. familierådslagning og netværksmøder. Man forsøger altså hele tiden at få udbredt de her nye metoder og at få det til at blive til noget. Derfor har Socialstyrelsen også lavet projektet Inddrag.nu, som angiver konkrete værktøjer til inddragende metoder, konsulentstøtte og kursusinddragende metoder. Det her er et område, der i den grad er fokus på, for det handler om at hjælpe børnene bedst muligt, og vi er enige om, at det er det, vi skal.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så sluttede spørgsmålet til social- og integrationsministeren. Og det næste spørgsmål er stillet af Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti, til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 825

9) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at sygehusindsatsen mod fedme i dag baseres på kirurgi, hvorimod diætetisk behandling næsten ikke benyttes, da tilskudstaksterne understøtter den nuværende adfærd?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren for sundhed og forebyggelse starter med at besvare spørgsmålet.

Kl. 15:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne slå fast, at valget af behandlingsformer i vores sundhedsvæsen ... Skal jeg starte med at læse spørgsmålet op? (*Fjerde næstformand* (Anne Bastrup): Nej).

Vi antager, at folk ved, at det, vi nu snakker om, er, hvordan vi bedst baserer vores indsats mod fedme på sygehusbehandling og brugen af diætetisk behandling. Det er det, vi snakker om.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at hvordan vi vælger at behandle, skal selvfølgelig basere sig på et sundhedsfagligt grundlag

og ikke på grundlag af, hvad der er mest økonomisk fordelagtigt for sygehusene.

Fedmekirurgi er et område, hvor vi jo så, at alt for høje takster til private sygehuse under VK-regeringen førte til en voldsom vækst i aktiviteten. Det blev der heldigvis sat en stopper for for 2 år siden gennem faglige retningslinjer.

Det synes jeg er rigtig godt. Og det betyder jo, at der nu er stramme kriterier for fedmekirurgi, og at kirurgisk behandling for fedme ikke kan ses isoleret fra de andre behandlingstilbud i sygehusvæsenet.

Ifølge de retningslinjer, der så er gældende nu, skal en patient altså kun henvises til kirurgisk behandling, når vedkommende ikke kan opnå et varigt vægttab ved konventionel ikkekirurgisk behandling, altså f.eks. medicinsk behandling eller livsstilsbehandling. Derfor vil jeg også sige til spørgeren, at det er mit indtryk, at der i Danmark i dag ikke bliver behandlet for mange fedmepatienter kirurgisk.

Hvad angår taksterne, som jo er det, spørgsmålet fokuserer på, er det helt rigtigt, at der er en fastsat DRG-takst for fedmeoperationer på de offentlige sygehuse, der er aftalte takster for de private sygehuse under det udvidede frie sygehusvalg. Der er også ambulante takster. Det er dem, der hedder DAGS-takster, DAGS, for f.eks. diætvejledning i sygehusvæsenet.

De her taksters størrelse skulle meget gerne afspejle de faktiske udgifter, der er ved de forskellige behandlingsformer. Jeg er ikke bekendt med, at der skulle være nogle særlige problemer i sammenhæng med det på det område. Men det er klart, at vi løbende udvikler takstsystemet i det hele taget, det raffinerer vi og gør bedre hele tiden i dialog med de forskellige interessenter, altså regionerne, sygehusene og de centrale myndigheder.

Der kan vi tage det op, hvis der er skævheder, og vi kan sørge for at rette op på dem. Men mig bekendt fungerer det godt med den måde, systemet fungerer på på fedmeområdet.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:23

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Det glæder mig da, at ministeren ikke oplever, at der er nogen problemer.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi jeg har en oplevelse af, at der faktisk er nogle problemer på det her område. Det er ikke, fordi jeg ønsker, at der skal ske flere fedmeoperationer end allerhøjest nødvendigt. De kan være nødvendige i helt specifikke tilfælde, men for at de skal have en funktion, er det jo også afhængigt af, at man faktisk samtidig ændrer sin kost, ellers kan man faktisk bare få komplikationer ud af det og blive rigtig fed igen. Man kan desværre sagtens spise sig igennem det efter en fedmeoperation.

Det, der ligger i det, er, at det er relativt få, der kan få de her fedmeoperationer. Og i forbindelse med dem vil man typisk møde en diætist. Min oplevelse er, at på grund af de takster, der er, som de er, får man det ikke som et tilbud i sygehusvæsenet. Hvis man kommer ind og er overvægtig, får man mulighed for at få diætvejledning, så satses der på at finde de måder den vej rundt, som kunne virke.

Der er ældre rapporter, der peger på, at der ikke er den store effekt af diætfunktioner. Det gør måske, at man ikke er så tilbøjelig til at bruge dem. Der er så nyere resultater, der peger på, at der faktisk er rigtig store effekter at hente.

Derfor vil jeg gerne høre ministeren, om det ikke er primært er den vej, vi skal gå, sådan at vi egentlig satser på at undgå fedmeoperationer og i højere grad satser på vejledning via diætister og vejledning i, hvordan man får et vægttab på en sund måde.

I 2010 var der 4.300, der fik en fedmeoperation, og i 2011 var der 2.000 færre. Det er ikke, fordi jeg synes, der skal være flere af dem,

men hvad for et tilbud har vi så rent faktisk til de 2.000, der ikke kan få en fedmeoperation?

Kl. 15:27

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil sige ... (*Fjerde næstformand* (Anne Bastrup): Der er ingen lyd). Så, nu kan man høre, hvad jeg siger. Det er ikke sjovt at sige noget, hvis andre ikke kan høre det alligevel.

Jeg vil sige, at det, der skete, og som spørgeren vist også er bekendt med, var, at man kunne se, at der pludselig var utrolig mange, der fik fedmekirurgi. Der førte til, at man lavede nogle retningslinjer for fedmekirurgi. De blev udsendt i december 2010. Der var en sundhedsminister, der blev afbrudt i spisning af sin risengrød, fordi han skulle på tv og snakke om det her. Derfor tror jeg, at der er mange danskere, der kan huske, at det skete.

Siden da har debatten jo faktisk primært gået på, om vi nu har sat for restriktive rammer for fedmekirurgi. Det mener jeg ikke vi har. Jeg vil bare sige, at oplevelsen af, at der skulle ske en forfordeling på sygehusene i forbindelse med fedmekirurgi, mener jeg simpelt hen ikke er rigtig.

Så er spørgsmålet, om taksterne kan betyde, at man ikke vælger at tilbyde ikkekirurgisk behandling, som ellers kunne være gavnlig for de mennesker, der ikke lever op til de her tærskelværdier for at kunne få fedmekirurgi.

For det første er det ikke den måde, man skal styre på i sundhedsvæsenet; det skal være de sundhedsfaglige vurderinger, der skal afgøre, hvad der er den rigtige behandling.

For det andet er taksterne jo netop et udtryk for, hvad behandlinger koster. Derfor burde der slet ikke være den der form for incitamenter forbundet med det.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Så bliver jeg nødt til at vende tilbage til, hvordan det så kan være, at man tilsyneladende ikke bruger diætistbehandlinger i særlig stort omfang på sygehusene over for den her gruppe.

Der er altså rigtig mange ting, vi får tilskud til. Vi får tilskud til tandbehandling, til fysioterapi, til speciallægebehandling og til fodterapi – tilskud i alle mulige sammenhænge. Men reelt set er der jo ikke det store tilskud til diætistbehandlinger.

I dag snakker man om fedmeepidemi, man snakker om, at der desværre er rigtig mange unge, der er overvægtige. Vedrørende fedmeoperationer skal man i dag være 25 år for overhovedet at kunne komme i betragtning. Det er ikke, fordi jeg vil sige, at 15-årige skal kunne få en fedmeoperation. Men vi er nødt til at have et konkret tilbud til dem, så vi kan tage fat i det.

Når man hører, at diætister ser teenagere med fedtlever og problemer på grund af overvægt, er vi nødt til at have nogle tilbud til den gruppe, så vi rent faktisk kan hjælpe dem til et bedre og tyndere liv.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen hele den problemstilling, som spørgeren rejser, om overvægtige børn, er jo rigtig vigtig. Det var også et af de områder, som satspuljepartierne prioriterede at afsætte midler til i sidste års satspuljeaftale.

Det er jeg glad for, for jeg er meget enig med spørgeren i, at vi står med nogle store problemer, når vi kan se, at stadig flere børn bliver overvægtige, både fordi det er en begrænsning for barnet i barndommen at være overvægtig, at være tung, i forbindelse med leg, i forbindelse med samvær med sine jævnaldrende, men jo også, fordi vi ved, at det betyder, at man udvikler nogle sygdomme, mange af dem er kroniske, som man må leve med resten af livet.

Så her skal vi sætte ind. Det handler om at få bevægelse ind i skolen, det handler nogle af tankerne bag regeringens folkeskolereform om. Det handler om, at sundhedsplejerskerne er på banen, at kommunerne er opmærksomme på det ansvar, de har her. Og jeg oplever faktisk, at der er rigtig stor opmærksomhed på det her rundt omkring, også større opmærksomhed, end der har været tidligere.

Men det er jo en anden diskussion end diskussionen om, om vores takstsystem er indrettet på en måde, som gør, at sygehusene vælger kirurgi frem for anden behandling.

Der vil jeg bare sige, at den diskussion synes jeg vender lidt på hovedet i forhold til, hvad jeg har hørt. Det er ikke mit indtryk, at det er det, der er problemet derude.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:28

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det glæder mig stadig, at det ikke er ministerens indtryk.

Så tager jeg det også som et tilsagn om, at hvis der rent faktisk er problemer derude, vil ministeren være med til at gøre en indsats for at understøtte, at man i regionerne, i sygehusvæsenet, fokuserer mere på diætistbehandling end på operationer, sådan at vi rent faktisk kan få vendt udviklingen.

Jeg har sågar hørt om nogle, der har fået besked på, at de skal op i vægt, for ellers er de ikke tunge nok til at få den her fedmeoperation, og det er i hvert fald det stik modsatte af, hvad man kunne ønske sig. Men det er tilsyneladende et udtryk for, at det er den behandling, man sigter efter.

Så jeg glæder mig over, hvis jeg kan få ministerens tilsagn om, at nu kan vi sige til regioner og sygehusvæsen, at hvis der er nogle problemer i det her, vil vi gerne være med til at ændre de grundvilkår, der er nødvendige at ændre for at få den rette udvikling i gang.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil i hvert fald gerne sige meget tydeligt her i dag, at hvis den der vejledning finder sted fra nogle lægers side i vores sundhedsvæsen, at de siger til folk, der i forvejen har et sundhedsskadeligt højt BMI, at nu skal de tage mere på for at leve op til kriterierne for, hvornår man kan få en fedmeoperation, så er der da nogle læger, der helt grundlæggende har misforstået deres rolle. Det vil jeg selvfølgelig se på med meget stor alvor. Sådan skal det ikke være.

Men jeg er helt enig i, at vi skal blive stadig bedre til at handle tidligere, dvs. handle, før folk bliver så overvægtige, at de kvalificerer sig, kan man sige, til kirurgi. For det er ikke ønskeligt for nogle.

Vi skal handle, mens det stadig kan dreje sig om en livsstilsomlægning, om bedre kostvaner, om bedre motionsvaner, og i høj grad skal vi handle og sætte ind, når det kommer til børnene. For det er her, vi grundlægger vores kostvaner for resten af livet, vores forhold til mad, vores forhold til bevægelse, det at få rørt os i løbet af dagen.

Det er en af de diskussioner, som regeringen vil rejse i foråret, når vi skal fastlægge de nationale mål for danskernes sundhed 10 år frem i tiden. Det bliver i høj grad den her diskussion om, hvad vi hver især gør for at få vores børn godt og sundt sendt i vej, og også om, at samfundet skal sørge for, at der er de rammer, der skal til, for at der kan leves gode og sunde børneliv her i landet.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Vi siger tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 827

10) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Mener ministeren ikke, at der bør gennemføres kampagner mod brug af hash, på samme måde som Sundhedsstyrelsen har ført kampagner mod alkohol og tobak?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren for et 2 minutters start svar.

Kl. 15:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg er jo blevet spurgt, om ikke jeg mener, at der bør gennemføres kampagner mod brug af hash, på samme måde som Sundhedsstyrelsen jo nu igennem snart mange år har ført kampagner mod alkohol og tobak. Og det helt korte svar, hvis jeg skulle komme med det og så sætte mig ned, ville være: Nej, det mener jeg ikke. Men jeg vil selvfølgelig gerne uddybe, hvorfor jeg ikke mener, at der skal føres kampagner mod brug af hash på samme måde, som man har ført kampagner mod alkohol og tobak. Der er flere grunde til det.

Først synes jeg, det er vigtigt at sige, at alkohol, tobak og så stoffer på mange måder adskiller sig fra hinanden. Der er alene den simple forskel, at alkohol og tobak har en helt anden bred udbredelse i befolkningen end stoffer. Heldigvis er stoffer ikke så udbredt, som alkohol og tobak er. Det at prøve stoffer af er typisk et ungdomsfænomen, og det betyder bl.a., at den forebyggelsesindsats, som er relevant – og jeg er enig med spørgeren i, at det er relevant at forebygge her – i forhold til alkohol og tobak ikke nødvendigvis er den, der er relevant i forhold til stoffer.

Jeg mener, at det er bedre at sætte ind de steder, hvor unge typisk eksperimenterer med stoffer, og de steder, hvor vi ved, at der er for mange unge, der er afhængige, og som har et hverdagsmisbrug. Med sådan en mere målrettet indsats frem for en bred mediekampagne tror jeg, at vi når de unge mere direkte. Jeg tror, at vi får mere effekt ud af vores forebyggelsesmidler, og også, at vi kan nå det, der er målet, nemlig at færre unge eksperimenterer med stoffer, og at færre unge ender som afhængige misbrugere. Det mål går jeg ud fra at spørgeren og jeg deler, altså at færre unge f.eks. skal ryge hash i hverdagen og ende med et misbrug.

Så tror jeg, at der kan være en risiko for, at brede kampagner mod brug af hash kan komme til at virke som reklame for stoffer og vil have den modsatte virkning end det, vi ønsker, altså at unge begynder at tro, at det er noget, man kan prøve, fordi de fejlagtigt tror, at det gør alle andre i øvrigt også. Det er et synspunkt, som ikke bare er grebet ud af den blå luft. Jeg tror, at det er noget, mine europæiske kolleger er enige i. Vi kan nemlig se en tendens til, at flere lande, der

ellers har haft den her type kampagner, helt undlader at lave dem, helt udelader dem som en del af deres narkotikaforebyggende arbejde. Og jeg kan se, at jeg kan uddybe det lidt i min næste replik, hvis spørgeren er interesseret i det.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:33

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg er glad for, at vi er enige om målet, nemlig at færre skal ryge hash. Så langt, så godt. Hvilken form for kampagner skal det så være? Der er jeg da helt med på, at det skal være så målrettet som muligt mod de grupper, som man gerne vil ramme. Men når jeg bringer det op, er det også, fordi der er en debat. Jeg får mange mail fra nogle, der tænker, at vi bare skal have legaliseret hash. Man kan mange steder se mange forskellige holdninger til det. På nettet så jeg nogle, der i sådan en chatdiskussion sagde: Man kan trods alt dø af det, men det er folks egen skyld. Nej, man kan nemlig ikke dø af det. Man kan dø af rygning, skriver de så. Man kan ikke dø af hashrygning. O.k., hash er skadelig for hjernen og gør dig skæv ligesom alkohol. Hash er o.k. i private rum eller rygerum.

Det er lidt den der holdning, at det da godt kan være, at det ikke er specielt sundt, men i forhold til tobak og i forhold til alkohol er det nærmest sundt.

Jeg tænker, at der jo der ligger et grundlæggende signal i, at det er det, man hører. Det er der rigtig mange der går ud og siger i forskellige sammenhænge. Derfor tænker jeg, at vi har brug for at give den melding. Og jeg håber, at ministeren er enig med mig i, at hash faktisk ikke er et ligegyldigt stof, at det ikke er uskadeligt, og at der rent faktisk er mange unge, der får ødelagt deres ungdom på grund af hash. Det vil de ikke få, hvis de ryger tobak. Der er der nogle langsigtede skadesvirkninger, som vi kan være helt enige om er der, men det er ikke sådan, at man ikke kan gennemføre sin ungdomsuddannelse, fordi man måtte begynde at ryge tobak. Men det kan faktisk ske, hvis man begynder at ryge hash.

Så derfor mener jeg egentlig, at det er rigtig vigtigt at tage fat på den holdning, der generelt er i samfundet til hash, om, at det nok ikke er så skadeligt. Det er derfor, jeg gerne vil have ministerens tilsagn om, at man faktisk må gøre noget ved det her. Og hvis ikke man vil lave brede kampagner, bliver jeg jo nødt til at høre, hvad det så er for nogle kampagner, som vi kan se frem til.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det, jeg ville have afsluttet med før, udover at der er flere lande, der helt udelader kampagner i deres narkotikaforebyggende arbejde – en stribe lande, der ellers har kørt mediekampagner – er, at Sundhedsstyrelsen sådan set heller ikke vurderer, at det er den rigtige vej. Tværtimod vurderer man, at der er rigtig god mening i de kampagner, man allerede kører, bl.a. et samarbejde, man har med en interesseorganisation, at hedder Dansk Live, som er en samling af danske spillesteder og musikfestivaler. Det handler jo om at sige, at de steder, hvor unge kommer, når de går i byen, når de går til koncert, og når de er på festival om sommeren, ved vi, at mange unge eksperimenterer med stoffer. Det er her, vi skal nå dem. Det er et rigtig godt eksempel på en måde at gå målrettet til det på. Et andet godt konkret eksempel er »Modelkommuneprojekt Unge, alkohol og stoffer«, hvor man afprøver, hvad man kan gøre på ungdomsuddannelserne

for bedst at nå de unge; hvordan man kan forpligte den kommunale forvaltning og de lokale ungdomsuddannelser.

Det er jo helt rigtigt, som spørgeren beskriver det, nemlig at det har stor konsekvens for de unges liv, deres antal sygedage på skolen, deres gennemførelse af uddannelse osv., hvis de har et misbrug.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:36

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo dejligt, at der sker nogle ting. Ministeren sagde i første besvarelse, at det ikke er så udbredt. Jeg fandt nogle tal på, at en tredjedel af de 16-20 årige har prøvet hash, og en femtedel har brugt det inden for det sidste år. En femtedel er 66.000. Det er rigtig, rigtig mange unge. Og i den sammenhæng er det lidt vigtigt, hvilke signaler vi så får sendt. Når jeg kigger på ministerens parti, konstaterer jeg, at der har været nogle udmeldinger. Jeg står her med et ritzautelegram fra juli sidste år, hvor der står, at man skal ønske et nyt syn på muligheden for bl.a. at afkriminalisere hash.

For mig er det jo et signal om, at det ikke kan være så farligt, hvis man overhovedet kan have overvejslen om at afkriminalisere det. Der vil jeg da også gerne lige have ministerens klare syn på, om det er en tanke, ministeren er enig i, når nu ministerens partikollega og ordfører på området har udtalt det her.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi kommer vidt omkring i diskussionen. De tal, som spørgeren har fat i, er jo lige præcis om det, jeg sagde noget om, nemlig at det her ikke er så udbredt i befolkningen generelt. Det er i høj grad, når man er ung, at man eksperimenterer med stoffer, og det er her vi skal målrette en indsats. Det var jo sådan set det, der var hele, kan man sige, grundkernen i min afvisning af at lave nationale, brede oplysningskampagner som dem, vi har lavet mod tobak og alkohol, fordi det her i høj grad kan koncentreres til en aldersgruppe, de unge, og så nogle risikogrupper, som vi kan nå. Så det var gode tal at hive frem, fordi de lige præcis illustrerer det, der var min pointe.

Så i forhold til diskussionen om afkriminalisering: Det er jo klart en diskussion, som i øvrigt blusser op, hver eneste gang vi ser bandekrigen blusse op med skudepisoder i gader og stræder, hvor folk ellers prøver på at leve deres helt almindelige hverdagsliv, for vi ved, at en stor del af bandekrigen handler om kontrollen med hashmarkedet. Derfor er det da naturligt, at man tager de diskussioner.

Jeg må så bare som sundhedsminister sige, at for mig er det helt afgørende, at hashen er så sundhedsskadelig, som den er, og at det altså ikke kun er misbrug, der kan gøre brugeren alvorligt syg, men også brug af stoffet; det kan være første gang, man tænder en joint, og man kan stå med en hashpsykose. Det er meget, meget alvorligt, og derfor mener jeg ikke, at vi skal legalisere hash.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:39

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jo rart at høre, at vi et langt stykke hen ad vejen er enige om nogle ting. Men spørgsmålet er, om man overhovedet tager det alvorligt, og det er jo lidt pudsigt. Ministeren vedgår, at det er

alvorligt, og kommer så samtidig med noget om, at der er en diskussion om, om vi skal legalisere det, fordi der er bandekrige og sådan noget. Men det er sådan, at vi på fredag skal diskutere, om vi skal stramme nogle regler om rygning i forhold til at sikre, at de unge ikke kan købe tobak.

Altså, for mig at se er hash da på mange måder meget farligere end tobak, og derfor tror jeg, at det er meget, meget vigtigt at få sendt nogle helt klare nogle signaler om, at det vil vi ikke acceptere, og at det kunne vi slet ikke overveje at legalisere. De signaler er vi faktisk også nødt til at få sendt ud via kampagnerne, så de unge ikke går og tror noget andet. Der bliver snakket vældig meget om, hvor farlig tobak er, nærmest det første sug kan slå en ihjel, men ministeren siger selv, at den første joint faktisk kan give en hashpsykose, og at det er meget, meget mere alvorligt end den første cigaret.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Men jeg synes, det er en lidt mærkelig præmis, spørgeren lægger til grund, om man kan eller ikke kan sætte lighedstegn mellem indsatsen mod alkohol og tobak og indsatsen mod hash. Det er altså meget forskellige ting, det er også meget forskellige indsatser. Indsatsen mod hashen er jo langt hen ad vejen også en politimæssig indsats – at kriminelle miljøer tjener store penge på at sælge hash til unge mennesker, er jo også en opgave for politiet.

Til det, spørgeren siger med, at det vel gælder om at få signalerne ud, vil jeg bare sige: Altså, sidst jeg var på en teknisk skole, hang der plakater, hvor der stod, at har du problemer, er du afhængig af hash, så ring på det her nummer, så vi kan hjælpe dig. Så der foregår ting, og de ting foregår lige præcis der, hvor de skal finde sted, ikke der, hvor spørgeren færdes, men i de miljøer, hvor de unge mennesker eksperimenterer med stoffer og måske er blevet hverdagsafhængige og misbrugere, hvilket kan betyde, at de ikke kan gøre deres uddannelse færdig, og at de mister kontakten til deres skole og netværk, eller hvad det kan være. Det har jo konsekvenser, når de kommer ud i et misbrug.

Det er der, hvor de færdes, at oplysningerne skal være til stede og hjælpen tilgængelig, og det er jeg rigtig glad for at kunne konstatere at jeg i hvert fald ved selvsyn kunne se, sidst jeg var ude i min kreds og besøge en teknisk skole i Roskilde.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var afslutningen på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 829

1) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Joachim B. Olsen (LA):

I lyset af, at det i pressen har været fremme, at regeringen ikke har gjort sin holdning op til en liberalisering af apotekervæsenet, kan ministeren da oplyse, hvorfor det skulle være problematisk at udvide kredsen af folk, der kan eje apoteker, så længe den faglighed, medicinkunderne møder, ikke svækkes?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi starter med ministeren, 2 minutter (*Joachim B. Olsen (LA)*: Skal jeg ikke læse op?).

Kl. 15:41

Kl. 15:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Næh, det har vi droppet. Det er nye tider. Vi skal spare på alt, også på tiden her i salen, så spørgeren skal ikke læse noget højt. Jeg skal bare sige, at jeg jo er blevet spurgt, om jeg kan oplyse, hvorfor det skulle være problematisk at udvide kredsen af folk, der kan eje apoteker, så længe den faglighed, medicinkunderne møder, ikke svækkes, al den stund regeringen jo ikke har gjort sin holdning op i forlængelse af det udvalgsarbejde, der er gang i, om apotekervæsenets fremtid.

Svaret er ret kort. Det tror jeg heller ikke overrasker spørgeren. Det er nemlig, at vi jo netop har nedsat en arbejdsgruppe, som kigger på mulige modeller for, hvordan vi kan modernisere apotekersektoren, og at den arbejdsgruppe om meget kort tid afrapporterer til regeringen. Det kan vi så begge se frem til. Men jeg vil også bare sige helt klart her i dag, at jeg selvfølgelig vil afvente rapporten, før jeg begynder at forholde mig til konkrete spørgsmål om apotekervæsenets fremtid. Det mener jeg er rigtigst, og det gælder dermed også diskussionen om ejerskab af apotekerne.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:42

Joachim B. Olsen (LA):

Det er vel et eller andet sted fair nok, at der er en rapport på vej, og at ministeren ikke vil gå ind i, hvad den kommer til at indeholde. Men derfor kan man jo godt i dag have en eller anden principiel diskussion om, hvad problemet skulle være. Jeg ved, at ministeren har mange holdninger og også på det her område, går jeg i hvert fald ud fra, og derfor kunne man jo godt svare på, hvad problemet skulle være i at afskaffe det her århundrede gamle monopol, som nogle bestemte mennesker har på at drive en bestemt type virksomhed, så længe det stadig væk reguleres sådan, at patientsikkerheden fortsat vil være i fokus.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg havde jo nok på fornemmelsen, at spørgeren ikke ville være tilfreds med bare en henvisning til, at den diskussion får vi rig lejlighed til at tage, når arbejdsgruppen har afleveret til regeringen. Derfor er det også bare vigtigt for mig at understrege, at nu vil jeg så sige noget om, hvordan jeg ser på sagen fra en sundhedsministerstol. Men det er klart, at vi jo ikke har sat den arbejdsgruppe til at arbejde for sjov. Vi vil faktisk kigge med åbent sind på de forskellige ting, der nu må komme ud af afleveringen.

Men som sundhedsminister mener jeg, at der er fire fokusområder for hele den diskussion, vi har om apotekersektoren. Det første er, at vi skal være fuldstændig skarpe på faglighed og uvildighed. Der må ikke være nogen som helst tvivl om, at apotekerne har og skal have en stærk faglighed, at de skal sælge det lægemiddel til borgeren, som borgeren har brug for, og ikke det lægemiddel, der er bedst for bundlinjen. Så er der et fokusområde, der handler om økonomi. Vi skal sikre, at samfundets ressourcer bliver anvendt mest effektivt. Der er et fokusområde omkring tilgængelighed, om at sikre, at alle borgere i det her land har adgang til apoteker. Det bliver et sundhedsproblem, hvis folk ikke får den medicin, de skal have. Endelig er der også et fokusområde, der handler om sammenhængen med det øvrige sundhedsvæsen.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:44

Joachim B. Olsen (LA):

Det tror jeg sådan set alle er enige i. Når man så kigger på de erfaringer, der er med liberaliseringen af den her sektor i andre lande, også lande, som vi normalt sammenligner os med, som f.eks. Sverige og Norge, kan man jo se, at de helt entydigt viser, at hvad angår tilgængeligheden for borgerne til apoteker, er liberalisering en rigtig, rigtig god ting. Den har øget tilgængeligheden markant, og det kunne måske være noget, som en liberalisering også ville gøre i Danmark, specielt set i lyset af, at vi er det land med den laveste tilgængelighed til apoteker. Så hvad skulle problemet være, hvis man øger tilgængeligheden og man holder fast i, at det er veluddannet personale, der står bag disken? Hvorfor skulle private aktører ikke kunne løfte den opgave lige så godt som mennesker, som har et monopol?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er sjovt med sådan nogle diskussioner, for man kan jo komme hen til det samme mål ad mange forskellige veje. Jeg vil sige, at jeg rigtig gerne ser, at der kommer flere apoteker. Jeg ser rigtig gerne, at der kommer flere apoteksenheder. Men det er jo en diskussion, der kan foregå uafhængigt af diskussionen om ejerskab. Altså, den kobling er ikke i sig selv nødvendig. Den kan laves, hvis man har en primær interesse i at diskutere ejerskab, men der er mange gode måder at sikre tilgængelighed over hele landet, sikre, at apotekerne har åbent, når folk har brug for det, sikre, at det bliver bedre og nemmere at bruge apoteket på internettet, og at der er udleveringsbokse. Alle de muligheder, der ligger, er jo ikke betinget af, hvad der sker med ejerskabet.

Så jeg vil sige, at svaret til hr. Joachim B. Olsen her er, at jeg sådan set er meget optaget af at få øge tilgængeligheden. Jeg så gerne, at vi havde flere apoteker og flere apoteksenheder, men jeg synes ikke, at det er en diskussion, der nødvendigvis er koblet til spørgsmålet om ejerskab.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:46

Joachim B. Olsen (LA):

Det tager sådan set også bare udgangspunkt i, at en liberalisering vil øge tilgængeligheden, for det kan vi konstatere at den gør i andre lande. Så det er i hvert fald en meget, meget nem måde at gøre det på.

Så kan jeg jo spørge sådan set lidt ovenfra: Hvad er det, der gør, at ministeren og socialister generelt set skulle være af den opfattelse, at nogle private skulle have et monopol på at drive en bestemt virksomhed – sådan helt principielt? Her taler vi så om en bestemt branche. Så længe vi holder fast i en høj patientsikkerhed, at det er veluddannet personale, at vi ikke ændrer på det auktionssystem, der sikrer patienterne billige priser i Danmark, hvorfor skulle man så, også fra sådan en socialistisk vinkel, holde fast i, at det kun er nogle bestemte mennesker, der må eje et apotek. Hvad godt har det nogen sinde bragt med sig?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

For det første vil jeg da godt sætte spørgsmålstegn ved, om man sådan pr. automatik kan sige, at en liberalisering i forhold til ejerskab eller i det hele taget vil øge tilgængeligheden. Jeg håber da også, at spørgeren vil være enig med mig i, at vi, ligegyldigt hvad vi nu ellers vælger at gøre, hvad angår ejerskab, står med en udfordring i forhold til de egne af landet, hvor der er lidt langt mellem husene, og hvor der ikke bor så mange mennesker.

Men som sundhedsminister mener jeg i hvert fald også, at det er vigtigt, at de mennesker kan have et apotek i nærheden, fordi det ellers kan betyde, at de ikke får den medicin, de har brug for, og så står vi pludselig med et sundhedsproblem. Hvis man bare lader den rene markedslogik råde, vil der ikke være meget forretning i at have et apotek derude, hvor der bor få folk, hvor der er langt mellem husene, og hvor der ikke er et særlig godt kundegrundlag. Så jeg diskuterer gerne tilgængelighed, men vil sige, at det altså ikke er sådan, at liberalisering i sig selv er et columbusæg, der løser alle problemer.

Så vil jeg sige: Hvad er det med det her område, der gør, at det er noget særligt? Jamen på mange forskellige områder er medicinområdet, apotekersektoren, jo ikke at sammenligne med andre områder, bl.a. af den grund – og det er jeg meget optaget af – at folk ikke betragter medicin som en vare på lige fod med alle mulige andre varer. Det er farligt at tage for meget medicin. I det hele taget er det farligt, hvis man begynder at have det samme forhold til medicin som til andre ting, man kan tage ned fra hylderne i supermarkedet.

Kl. 15:47

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på spørgsmålet til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Vi går så videre til et spørgsmål fra hr. Nikolaj Villumsen fra Enhedslisten til kulturministeren.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 757

12) Til kulturministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Er ministeren enig i, at kulturinstitutioner skal kunne lave formidling om historiske emner, uden at disse bliver ændrede eller påvirkede af pres fra aktørerne i konflikten, og mener ministeren, det er tilfældet med udstillingen om »det såkaldte armenske« folkedrab, som Det Kongelige Bibliotek vil lave sammen med den tyrkiske ambassade?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi starter med, at kulturministeren læser svaret op på spørgsmålet.

Kl. 15:49

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg er enig med spørgeren i, at danske kulturinstitutioner skal have frihed til at lave formidling om historiske emner ud fra deres egen egen faglighed og ekspertise, og uden at de skal føle sig presset til at ændre indhold på grund af indblanding fra andre parter. Og det er ligegyldigt, om det er fra aktører, som er involveret i formidling af emnet, fra Folketinget eller fra regeringen eller helt andre steder fra. Kulturinstitutioner har med andre ord både selvbestemmelse over og ansvar for udformningen af deres egen formidling. Jeg vil gerne understrege, at jeg har tillid til, at vores kulturinstitutioner kan leve op til det ansvar.

Hvad angår den konkrete sag om den bebudede udstilling med en tyrkisk vinkel på begivenhederne i forbindelse med de osmanniske armeniere i 1915, kan jeg af gode grunde ikke på forhånd udtale mig om den udstilling og dens indhold. Det skyldes, at der ikke er fremkommet særlig præcise oplysninger om, hvad den skal rumme, og slet ikke noget konkret om dens indhold.

Det Kongelige Bibliotek har som bekendt meddelt, at biblioteket har givet den tyrkiske ambassadør et tilbud om, at man fra tyrkisk side kan tage initiativ til en parallel udstilling om emnet. Det Kongelige Bibliotek oplyser, at man fra tyrkisk side fortsat arbejder med ideen om en udstilling. Udstillingen skal, så vidt det er oplyst, vises inden for Det Kongelige Biblioteks rammer og under de samme vilkår som den første udstilling om de danske vidner til begivenhederne i 1915.

Det Kongelige Bibliotek har samtidig oplyst, at biblioteket vil foretage en faglig vurdering af, hvorvidt den konkrete udstillings indhold har den fornødne kvalitet til at indgå i udstillingsprogrammet for det humanistiske fakultets bibliotek.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:51

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak til ministeren for svaret. Jeg synes, det er rigtig godt at høre, at ministeren er enig i, at det er kulturinstitutioner, der skal lave formidling af historiske emner.

Når vi står her i dag og diskuterer lige præcis den her sag, er det, fordi Danmark er en del af en global verden og Tyrkiet er en af vores nære allierede. Og lige præcis det her spørgsmål om det armenske folkemord er noget, der er meget betændt i Tyrkiet, og noget, der ikke er åbent for debat. Det er officiel tyrkisk politik, at det ikke har fundet sted. Den meget kendte skribent og forfatter Orhan Pamuk, som har vundet Nobelprisen, er bl.a. blevet retsforfulgt i Tyrkiet for at have nævnt det her folkemord. Og det er det, der bekymrer mig, nemlig helt konkret at danske institutioner kan føle sig presset til at bøje sig, når disse institutioner bliver kontaktet af nært allierede lande, for at de skal have lov til at komme med deres syn på, hvordan situationen er, i stedet for at det er historikerne, som definerer den.

Mener ministeren, at det kan have været tilfældet i den her sag?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:52

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at tyrkerne ikke anerkender betegnelsen folkemord for de tragiske begivenheder, der fandt sted i 1915. Det, jeg gerne vil understrege her, er, at direktøren for Det Kongelige Bibliotek har tilbudt, i virkeligheden foranlediget af den tyrkiske ambassadør, at Tyrkiet ved ambassaden kan lave en parallel udstilling. Men det skal understreges, at der ikke er givet tilsagn om, at der bliver en udstilling, for Det Kongelige Bibliotek forbeholder sig selvfølgelig retten til at vurdere fagligheden i den udstilling, således at den kan passe til et humanistisk fakultets biblioteks udstilling.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:53

Nikolaj Villumsen (EL):

Lige præcis det her med, at det er foranlediget af Den Tyrkiske Ambassade, er det, der bekymrer mig så meget, altså at tyrkerne har kontaktet Det Kongelige Bibliotek, og dermed at Det Kongelige Bibliotek bliver en del af den undertrykkelses- og skræmmekampagne, som der jo er fra den tyrkiske regerings og de tyrkiske myndigheders side, mod kritikere af den officielle politik om at benægte det armenske folkemord. Derfor er der også eksempelvis 37 intellektuelle, der i et åbent brev til direktøren for Det Kongelige Bibliotek har skrevet, at han er gået i en fælde her, og at han kommer til at arbejde imod ytringsfriheden.

Er det ikke dybt problematisk, hvis det ender med, at der kommer en udstilling, der ikke bygger på historiske fakta, men kommer til at tale den tyrkiske benægtelsespolitik sag?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:54

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg forstår fuldt ud spørgerens uddybning af sit spørgsmål, men jeg vil bare igen understrege, at der ikke er taget stilling til en konkret udstilling, og det ville der skulle gøres, inden den udstilling i givet fald kunne afholdes, og så bliver det under ansvar fra Det Kongelige Bibliotek, for det er Det Kongelige Bibliotek, der står som formidler af de udstillinger, der er på Det Kongelige Bibliotek. Derfor vil jeg appellere til, at vi afventer og ser, hvad der sker, og følger sagen.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:54

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er meget enig i, at det er fuldstændig afgørende, at den udstilling, der kommer, lige præcis kommer til at bygge på historisk fagekspertise og bygge på fakta i forhold til, hvad man kan samle ind om, hvad der skete, og ikke på en skræmmekampagne eller benægtelseskampagne fra de tyrkiske myndigheder. Jeg er glad for, at ministeren også understreger det i dag, så der forhåbentlig ikke hersker nogen tvivl i den danske kulturverden om, at man, hvis nogen skulle henvende sig – det kunne være tyrkiske myndigheder for at benægte det armenske folkemord, det kunne være iranske myndigheder for at benægte holocaust – ikke skal bøje sig, men holde fast i historiske fakta. Det er rigtig godt at få bekræftet, og jeg håber rigtig meget, at vi kan holde fast i det og også sende et klart signal til allierede eller ikkeallierede lande om, at det ikke er noget, vi vil finde os i i danske kulturinstitutioner.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:55

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg gentager så fra mit allerførste svar, at status på situationen med den sag lige nu er, at den tyrkiske ambassade fortsat er optaget af, at der kunne blive en udstilling. Der er ikke taget stilling til noget som helst konkret, for der er ikke forelagt noget konkret fra Det Kongelige Bibliotek. Så gentager jeg bare for en sikkerheds skyld, at udstillingen skal, så vidt det er oplyst, vises inden for Det Kongelige Biblioteks rammer og under de samme vilkår som den første udstilling om de danske vidner til begivenheden i 1915.

Det Kongelige Bibliotek har samtidig oplyst – og det er det centrale i det her – at biblioteket vil foretage en faglig vurdering af, hvorvidt den konkrete udstillings indhold har den fornødne kvalitet til at indgå i udstillingsprogrammet for Det Humanistiske Fakultets bibliotek. Alene det, at vi repeterer, at Det Kongelige Bibliotek også er Det Humanistiske Fakultets bibliotek, understreger alvoren i, at ansvaret ligger hos Det Kongelige Bibliotek. Det er det, vi kan holde fast i.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Kl. 15:56

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Anne Bastrup):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 17. januar 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:57).